

SINTEZA
la proiectul de lege pentru aprobarea cerințelor generale privind siguranța alimentelor
(înregistrat cu număr unic 534/MAIA/2026)

Participantul la avizare (expertizare)/consultare publică	Nr. crt.	Conținutul obiecției/propunerii (recomandării)	Argumentarea autorului proiectului
Avizare și consultare publică			
Ministerul Afacerilor Externe <i>Nr. DI/3/041.1-6555</i> <i>din 05 iunie 2026</i>	1	La art. 10, alin. (1), art. 11, alin. (3), art. 12, lit. c) din proiectul de Lege, urmează a fi specificat dacă termenii „acord”, „acord bilateral” și „acordurilor” se referă la tratate internaționale sau la înțelegeri neguverdate de normele dreptului internațional public.	Se acceptă În vederea clarificării naturii juridice a actelor la care se referă termenii „acord”, „acord bilateral” și „acordurilor”, utilizați la art. 10 alin. (1), art. 11 alin. (3) și art. 12 lit. c) din proiectul de Lege, textul proiectului va fi revizuit, ținând cont de terminologia și sensul dispozițiilor corespunzătoare din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare. Astfel, art. 10 alin. (1) și art. 11 alin. (3) a fost completat și precizat caracterul internațional al acordurilor încheiate între Republica Moldova și alte state.

AO Centrul European al Consumatorului din Republica Moldova <i>Nr. 67 din 10.06.2026</i>	2	1. Excluderea noțiunii de „consumator final”, art. 2 din proiectul de lege Proiectul definește, la art. 2, noțiunea de „consumator final” ca fiind ultimul consumator al unui produs alimentar care nu folosește produsul ca parte a unei operații sau activități din domeniul de activitate al unei întreprinderi cu profil alimentar. Deși această noțiune este utilizată în legislația europeană privind siguranța alimentelor, includerea sa în proiectul de lege poate genera dificultăți de interpretare în raport cu legislația națională privind protecția consumatorilor. În dreptul intern, calitatea de consumator este deja definită prin Codul civil și prin Legea nr. 105/2003 privind protecția consumatorilor, accentul fiind pus pe persoana fizică ce acționează în scopuri care nu țin de activitatea de întreprinzător sau profesională. Prin urmare, utilizarea unei noțiuni distincte de „consumator final” poate crea impresia existenței a două categorii diferite de consumatori: consumatorul din legislația privind protecția consumatorilor și consumatorul final din legislația alimentară. Această distincție nu este necesară pentru aplicarea obligațiilor de siguranță alimentară și poate complica aplicarea drepturilor consumatorului în cazurile de informare, retragere, rechemare, restituire a contravalorii produsului sau reparare a prejudiciului. Mai mult, obiectivul proiectului nu este de a institui un regim juridic separat al consumatorului, ci de a reglementa cerințele generale privind siguranța alimentelor, responsabilitățile operatorilor și procedurile de reacție în caz de risc alimentar. Din această perspectivă, noțiunea de „consumator” din legislația națională existentă este suficientă, iar utilizarea unei noțiuni paralele poate reduce claritatea normei. <i>Propunere: excluderea noțiunii de „consumator final” din art. 2 al proiectului de lege și utilizarea, după caz, a noțiunii de „consumator” în sensul Codului civil și al Legii nr. 105/2003 privind protecția consumatorilor.</i>	Nu se acceptă. Proiectul de lege transpune <i>Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare</i> care la pct. 18 din articolul 3 al prezentului Regulament prevede definiția de „consumatorul final”, prin urmare nu poate fi exclusă.
	3	2. Corelarea obligațiilor de informare alimentară cu informarea precontractuală a consumatorului în comerțul la distanță. În practică, consumatorul care cumpără online nu vede ambalajul produsului înainte de achiziție. De aceea, informațiile privind denumirea produsului, cantitatea, ingredientele relevante, alergenii, condițiile de păstrare, termenul de valabilitate, operatorul responsabil și eventualele avertismente trebuie să fie disponibile în pagina produsului sau în interfața de comandă, nu doar la livrare. <i>Propunere: completarea proiectului cu o prevedere potrivit căreia, în cazul</i>	Nu se acceptă. Legea nr. 279/2017 privind informarea consumatorului cu privire la produsele alimentare prevede articolul 12 care

		<i>comercializării produselor alimentare prin mijloace electronice sau alte forme de comerț la distanță, operatorul este obligat să pună la dispoziția consumatorului, înainte de plasarea comenzii, informațiile esențiale privind produsul alimentar, inclusiv cele referitoare la identitatea operatorului, caracteristicile produsului, condițiile de păstrare, termenul de valabilitate, alergenii și avertismentele relevante pentru siguranța consumului.</i>	reglementează cerințele de vânzare la distanță.
4		3. Informarea rapidă a consumatorilor în cazul produselor alimentare nesigure, art. 18 din proiectul de lege Proiectul prevede, la art. 18 alin. (1), că operatorul din domeniul alimentar care consideră sau are motive să creadă că un produs alimentar nu satisface cerințele privind siguranța alimentelor trebuie să inițieze de îndată procedurile de retragere de pe piață și să informeze autoritatea competentă. De asemenea, dacă produsul ar fi putut ajunge la consumator, operatorul trebuie să informeze consumatorii „în mod eficient și precis” cu privire la motivul retragerii. Această prevedere este necesară, însă, în forma actuală, are un caracter prea general. Proiectul nu stabilește termenul concret în care consumatorii trebuie informați, mijloacele prin care informarea trebuie realizată și nici obligația ca informarea să fie vizibilă și accesibilă publicului. Or, în materia siguranței alimentelor, informarea consumatorilor trebuie să fie nu doar corectă, ci și rapidă, deoarece produsul alimentar nesigur poate fi consumat într-un interval foarte scurt. În acest sens, este relevant că art. 17 alin. (10)–(11) din proiect stabilește termenul de 24 de ore pentru comunicarea informațiilor de trasabilitate în cazul produselor alimentare care nu prezintă siguranță. Prin urmare, același standard temporal ar trebui aplicat și informării consumatorilor, atunci când produsul alimentar a ajuns sau ar fi putut ajunge la aceștia. <i>Propunere: completarea art. 18 cu o prevedere potrivit căreia, în cazul în care produsul alimentar nesigur a ajuns sau ar fi putut ajunge la consumatorul final, operatorul din domeniul alimentar este obligat să informeze consumatorii fără întârziere, dar nu mai târziu de 24 de ore de la momentul în care a luat cunoștință sau trebuia să ia cunoștință despre riscul respectiv. Informarea ar trebui realizată prin mijloace vizibile și accesibile, inclusiv la punctele de vânzare, pe pagina web a operatorului, pe canalele de comunicare utilizate în activitatea comercială și prin alte mijloace proporționale cu aria de distribuție a produsului.</i>	Se acceptă.

	5	4. Stabilirea conținutului minim al notificării de retragere sau rechemare, art. 18 din proiectul de lege Proiectul prevede, la art. 18 alin. (1), obligația operatorului de a informa consumatorii cu privire la motivul retragerii produsului alimentar nesigur. Totuși, formularea actuală nu stabilește ce informații trebuie să conțină notificarea adresată consumatorilor. Această omisiune poate crea dificultăți practice, deoarece simpla indicare a motivului retragerii nu este suficientă pentru ca un consumator să identifice produsul vizat și să știe ce trebuie să facă. În practică, consumatorul are nevoie de informații clare privind denumirea produsului, lotul, termenul de valabilitate, riscul identificat și modalitatea de returnare sau compensare. Totodată, art. 17 alin. (5) din proiect prevede informațiile relevante pentru trasabilitatea alimentelor de origine animală, inclusiv descrierea precisă a produsului, cantitatea, operatorul de la care a fost expediat produsul, operatorul căruia i-a fost expediat, referința de identificare a lotului și data expedierii. Dacă asemenea informații sunt necesare pentru trasabilitatea între operatori și autoritate, atunci informații similare, adaptate consumatorului, trebuie comunicate și publicului în cazul retragerii sau rechemării. <i>Propunere: completarea art. 18 cu un alineat care să prevadă că notificarea adresată consumatorilor trebuie să conțină cel puțin: denumirea produsului alimentar, marca, fotografia produsului, lotul sau alte elemente de identificare, termenul de valabilitate ori data durabilității minimale, operatorul responsabil, locurile sau canalele de distribuție, natura riscului, recomandarea adresată consumatorului, precum și modalitatea de returnare, înlocuire sau restituire a contravalorii produsului.</i>	Se acceptă . De asemenea informația dată privind denumirea <i>produsului alimentar, marca, fotografia produsului, lotul sau alte elemente de identificare, termenul de valabilitate ori data durabilității minimale, operatorul responsabil, locurile sau canalele de distribuție, natura riscului, recomandarea adresată consumatorului, precum și modalitatea de returnare, înlocuire sau restituire a contravalorii produsului</i> sunt stabilite prin Ordin ANSA.
	6	5. Clarificarea distincției dintre retragere și rechemare, art. 18 din proiectul de lege Proiectul prevede, la art. 18 alin. (1), că operatorul trebuie să inițieze procedurile de retragere de pe piață a produsului alimentar nesigur și, dacă este necesar, să „retragă de la consumatori produsele care le-au fost deja furnizate”. Această formulare poate genera confuzii, deoarece retragerea și rechemarea sunt două măsuri diferite. Retragera privește, de regulă, scoaterea produsului din lanțul de distribuție înainte ca acesta să ajungă la consumator, în timp ce rechemarea privește recuperarea produsului deja furnizat consumatorului. Din acest motiv, ar fi oportun ca proiectul să utilizeze expres noțiunea de rechemare atunci când	Se acceptă.

		produsul alimentar nesigur a ajuns deja la consumator. Clarificarea terminologică ar contribui la aplicarea uniformă a legii și ar facilita stabilirea obligațiilor operatorului în funcție de etapa în care se află produsul: în depozit, în comerț sau deja în posesia consumatorului. <i>Propunere: reformularea art. 18 alin. (1) astfel încât textul să distingă expres între retragerea produsului din lanțul de distribuție și rechemarea produsului de la consumator. Formula ar putea fi: „în cazul în care produsul ar putea să fi ajuns la consumatorul final, operatorul informează, fără întârziere, în mod eficient și precis, consumatorii cu privire la motivul retragerii și, dacă alte măsuri nu sunt suficiente pentru asigurarea unui nivel ridicat de protecție a sănătății, inițiază rechemarea produsului alimentar de la consumatori.”</i>	
	7	6. Dreptul consumatorului la restituirea contravalorii sau înlocuirea produsului rechemat Proiectul reglementează, la art. 18, obligațiile operatorului privind retragerea produsului alimentar nesigur și informarea consumatorilor. Totuși, textul nu stabilește expres ce drept are consumatorul care a achiziționat produsul nesigur și care nu îl mai poate consuma. Această lacună este importantă, deoarece protecția consumatorului nu trebuie să se limiteze la informarea privind riscul. În cazul în care produsul alimentar este retras sau rechemat pentru motive de siguranță, consumatorul nu trebuie să suporte pierderea economică aferentă unui produs care nu poate fi utilizat în scopul pentru care a fost cumpărat. În acest sens, proiectul ar trebui corelat cu Legea nr. 105/2003 privind protecția consumatorilor, care reglementează drepturile consumatorilor, inclusiv dreptul la protecția intereselor economice, la informare și la remedii. De asemenea, Codul civil consacră protecția consumatorului ca principiu al legislației civile și prevede mijloace de apărare a drepturilor civile, inclusiv repararea prejudiciului și restabilirea situației anterioare încălcării dreptului. <i>Propunere: completarea art. 18 cu o prevedere potrivit căreia, în cazul rechemării unui produs alimentar nesigur de la consumatori, operatorul responsabil asigură, fără costuri pentru consumator, restituirea contravalorii produsului sau, cu acordul consumatorului, înlocuirea acestuia cu un produs sigur, fără a condiționa remediu de prezentarea altor probe decât dovada procurării ori deținerea produsului vizat de rechemare.</i>	Nu se acceptă. Proiectul de lege prevede cerințele de generale privind siguranța alimentelor, plasarea pe piața a produselor sigure pentru consum și siguranța sănătății publice. Totodată, prezentul proiectul este de transpunere și se aliniază la cerințele UE. Prevederile precum „restituirea contravalorii produsului sau, cu acordul consumatorului, înlocuirea acestuia cu un produs sigur, „ nu pot fi reglementate de către Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare.

	8	7. Corelarea proiectului cu legislația privind protecția consumatorilor Proiectul urmărește protecția sănătății umane și a intereselor consumatorilor în legătură cu produsele alimentare. Totuși, în forma actuală, acesta este construit predominant din perspectiva siguranței alimentare și a raportului dintre operator și autoritatea competentă, fără o corelare suficient de clară cu drepturile consumatorului. Această corelare este necesară, deoarece un produs alimentar nesigur nu generează doar o problemă de siguranță publică, ci și o problemă de protecție a consumatorului. Consumatorul trebuie să fie informat, să poată solicita restituirea contravalorii produsului, repararea prejudiciului și, după caz, să poată utiliza mecanismele de reclamație sau de soluționare alternativă a litigiilor. <i>Propunere: introducerea unei prevederi generale potrivit căreia aplicarea prezentei legi nu aduce atingere drepturilor consumatorilor prevăzute de Legea nr. 105/2003 privind protecția consumatorilor, inclusiv dreptului la informare, la protecția intereselor economice, la repararea prejudiciului, la formularea reclamațiilor și la accesul la mecanisme jurisdicționale sau extrajudiciare de apărare.</i>	Nu se acceptă.
	9	8. Completarea art. 32 cu litigiile dintre consumatori și operatorii din domeniul alimentar, art. 32 din proiectul de lege Proiectul reglementează, la art. 32, soluționarea litigiilor dintre operatorii din domeniul alimentar sau operatorii din domeniul hranei pentru animale și organele de control și supraveghere. Aceste litigii urmează a fi soluționate conform Legii nr. 131/2012 privind controlul de stat sau Codului administrativ. Totuși, articolul nu reglementează situația litigiilor dintre consumatori și operatorii din domeniul alimentar. Această omisiune este problematică, deoarece proiectul are ca obiectiv Pagină 4 din 7 protecția sănătății și a intereselor consumatorilor, iar retragerea sau rechemarea unui produs alimentar nesigur poate genera pretenții directe ale consumatorului față de operator. <i>Propunere: completarea art. 32 cu un alineat nou, potrivit căruia litigiile dintre consumatori și operatorii din domeniul alimentar privind produse alimentare nesigure, retrase sau rechemate de pe piață se soluționează potrivit legislației privind protecția consumatorilor, inclusiv prin mecanisme extrajudiciare de soluționare alternativă a litigiilor, fără a aduce atingere competențelor autorității competente de control și supraveghere.</i>	Se acceptă.

	10	9. Aplicarea expresă a legii în cazul comerțului online/comerțului la distanță cu produse alimentare, art. 1 din proiectul de lege Proiectul prevede, la art. 1 alin. (5), că legea se aplică tuturor etapelor de producție, prelucrare și distribuție a produselor alimentare și hranei pentru animale. Această formulare este largă și poate include, prin interpretare, și comerțul online/comerțul la distanță. Totuși, proiectul nu menționează expres platformele online, magazinele electronice, marketplace urile sau vânzările prin rețele sociale. Această precizare este necesară, deoarece produsele alimentare, suplimentele alimentare și alte produse destinate consumului sunt comercializate tot mai frecvent prin mijloace digitale. În lipsa unei referiri exprese, pot apărea dificultăți privind aplicarea obligațiilor de informare, trasabilitate, retragere și rechemare în cazul operatorilor care activează online. Propunere: completarea art. 1 sau art. 18 cu o prevedere potrivit căreia legea se aplică și produselor alimentare comercializate prin mijloace electronice, platforme online, marketplace-uri, rețele sociale sau alte canale digitale, operatorii fiind supuși acelorași obligații privind siguranța, trasabilitatea, informarea, retragerea și rechemarea produselor ca în cazul comercializării prin puncte fizice de vânzare.	Se acceptă.
	11	10. Clarificarea obligației operatorului de a suporta costurile aferente rechemării produsului alimentar nesigur, art. 18 din proiectul de lege Proiectul prevede obligația operatorului de a retrage produsul alimentar nesigur și, după caz, de a retrage de la consumatori produsele deja furnizate. Totuși, proiectul nu stabilește expres cine suportă costurile aferente rechemării, returnării, transportului sau înlocuirii produsului. Această clarificare este necesară pentru a evita situațiile în care consumatorul ar fi pus să suporte costuri suplimentare pentru returnarea unui produs alimentar nesigur. În cazul în care riscul este generat de neîndeplinirea cerințelor de siguranță alimentară, costurile măsurilor corective trebuie să revină operatorului responsabil, nu consumatorului. <i>Propunere: completarea art. 18 cu o prevedere potrivit căreia toate costurile aferente rechemării produsului alimentar nesigur, inclusiv costurile de returnare, transport, informare, înlocuire sau restituire a contravalorii produsului, sunt suportate de operatorul responsabil, fără costuri pentru consumator.</i>	Nu se acceptă

	12	11. Clarificarea și completarea practicilor care afectează interesele consumatorului, art. 6 din proiectul de lege Proiectul prevede, la art. 6 alin. (1), că legislația alimentară are drept obiectiv protejarea intereselor consumatorilor și oferirea unei baze care să le permită să facă alegeri în cunoștință de cauză privind alimentele pe care le consumă. Totodată, articolul urmărește prevenirea Pagină 5 din 7 practicilor comerciale incorecte, a contrafacerii produselor alimentare și a oricăror alte practici care pot induce în eroare consumatorul. Această formulare este, în principiu, corectă, inclusiv prin raportare la legislația privind protecția consumatorilor, care reglementează practicile comerciale incorecte și practicile comerciale înșelătoare. Totuși, având în vedere obiectul proiectului de lege, care vizează siguranța alimentelor și protecția intereselor consumatorilor în raport cu produsele alimentare, ar fi utilă o precizare mai clară a tipurilor de practici care pot afecta consumatorul în acest domeniu. Astfel, pe lângă practicile comerciale incorecte și contrafacerea produselor alimentare, textul ar putea menționa expres falsificarea, substituirea, adulterarea sau denaturarea produselor alimentare, precum și inducerea în eroare cu privire la natura, compoziția, originea, proveniența, calitatea, siguranța sau caracteristicile esențiale ale produsului alimentar. Această completare nu înlocuiește terminologia Legii nr. 105/2003, ci o completează cu elemente specifice dreptului alimentar. Propunere: completarea art. 6 alin. (1) astfel încât acesta să prevadă că legislația alimentară urmărește prevenirea practicilor comerciale incorecte, inclusiv a practicilor comerciale înșelătoare, a contrafacerii, falsificării, substituirii, adulterării sau denaturării produselor alimentare, precum și a oricăror alte practici care pot induce în eroare consumatorul cu privire la natura, compoziția, originea, proveniența, calitatea, siguranța sau caracteristicile esențiale ale produsului alimentar.	Nu se acceptă .
	13	12. Clarificarea controlului ulterior plasării pe piață a produselor alimentare importate Proiectul prevede la art. 10 alin. (3) că, la import, produsele alimentare și materialele destinate să vină în contact cu produsele alimentare se supun controalelor oficiale la posturile de control la frontieră, conform prevederilor capitolului IX din Legea nr. 82/2024 privind controalele oficiale în domeniul agroalimentar. Legea nr. 82/2024 stabilește cadrul general al controalelor oficiale în domeniul agroalimentar, inclusiv efectuarea controalelor oficiale și organizarea	Nu se acceptă. Legea nr. 82/2024 privind controalele oficiale în domeniul agroalimentar reglementează expres modul de efectuare a controalelor oficiale.

	sistemului de control în domeniu. Această reglementare este necesară, însă vizează în principal etapa de intrare a produselor pe teritoriul Republicii Moldova. Din perspectiva protecției consumatorilor, este important ca proiectul să clarifice expres că efectuarea controlului la frontieră nu exclude răspunderea operatorului și nici posibilitatea efectuării controalelor ulterioare după plasarea produsului pe piață. O asemenea precizare este necesară deoarece riscurile privind siguranța alimentelor pot fi identificate și după import, în etapa de depozitare, transport, distribuție, comercializare sau chiar după ce produsul a ajuns la consumator. De exemplu, un produs poate trece controlul la frontieră, dar ulterior pot apărea probleme legate de condițiile de păstrare, etichetare, trasabilitate, contaminare, expirare, distribuire a unui lot necorespunzător sau informații noi privind riscul produsului. Prin urmare, proiectul ar trebui să prevadă expres că produsele alimentare și materialele destinate să vină în contact cu produsele alimentare, odată plasate pe piață, rămân supuse supravegherii și controlului autorității competente pe întreg lanțul alimentar. Această soluție este coerentă și cu art. 1 alin. (3) lit. c) din proiect, care prevede competențele autorității Pagină 6 din 7 competente privind siguranța alimentelor și a hranei pentru animale pe întregul lanț alimentar. <i>Propunere: Se recomandă clarificarea expresă a faptului că efectuarea controalelor oficiale la posturile de control la frontieră nu limitează și nu exclude competențele autorității competente de a efectua controale și măsuri de supraveghere după plasarea produselor alimentare pe piață, pe întreg lanțul alimentar, în condițiile prezentei legi, ale Legii nr. 82/2024 privind controalele oficiale în domeniul agroalimentar și ale Legii nr. 131/2012 privind controlul de stat.</i>	
14	13. Reglementarea donațiilor de alimente și combaterea risipei alimentare Proiectul stabilește reguli stricte pentru retragerea și/sau rechemarea produselor neconforme sau nesigure, dar nu abordează situația alimentelor care sunt sigure pentru consum, dar riscă să fie irosite (de exemplu, produse aproape de data expirării sau cu defecte estetice de ambalaj). <i>Propunere: Introducerea unui nou articol care să reglementeze condițiile de siguranță alimentară pentru redistribuirea și donarea alimentelor către bănci de alimente sau organizații de caritate. Este necesară definirea clară a momentului în care răspunderea juridică privind siguranța produsului se transferă de la</i>	Nu se acceptă. Legea nr. 299/2022 reglementeze condițiile de siguranță alimentară pentru redistribuirea și donarea alimentelor către bănci de alimente sau organizații de caritate.

		<i>operatorul donator la organizația beneficiară, oferind astfel siguranță comercianților care doresc să doneze.</i>	
CANCELARIA DE STAT A REPUBLICII MOLDOVA CENTRUL DE ARMONIZARE A LEGISLAȚIEI <i>Nr. 31/02-126-6603 din 10 iunie 2026</i>	15	Se impune preluarea de proiectul național a art. 21 din actul UE, ori prevederile Directivei 85/374/CE la care se face trimitere sunt preluate de Codul Civil al RM. Respectiv, articolul, se va introduce la finalul Capitolului II din proiect, în următoarea redacție: ”Dispozițiile prezentului Capitol nu aduc atingere prevederilor Codului Civil al RM în ceea ce privește răspunderea pentru produsele cu defect.”.	Se acceptă. Articolul 22. al proiectului a fost completat cu alin. (7).
	16	În tot textul proiectului, se va asigura uniformizarea terminologiei utilizate, prin utilizarea consecventă a noțiunii de „alimente nesigure” în concordanță cu terminologia consacrată de art. 14 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002, pentru a evita interpretările divergente generate de utilizarea alternativă a termenilor „alimente nesigure” și „alimente periculoase”.	Se acceptă.
	17	III. Respectarea mecanismului de armonizare a) Obiecții privind clauza de armonizare Clauza de armonizare a proiectului se va expune în următoarea redacție: „Prezenta Lege: - transpune Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare, CELEX: 32002R0178, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 31 din 1 februarie 2002, așa cum a fost modificat ultima oară prin Regulamentul (UE) 2025/2457 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 noiembrie 2025; - transpune Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 931/2011 al Comisiei din 19 septembrie 2011 privind cerințele în materie de trasabilitate a alimentelor de origine animală stabilite în Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului, CELEX: 32011R0931, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 242 din 22 septembrie 2011”	Se acceptă.
	18	b) Obiecții privind tabelul de concordanță Regulamentul (CE) nr. 178/2002: La compartimentul 1 se va indica după cum urmează: Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de	Se acceptă.

		stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare, CELEX: 32002R0178, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 31 din 1 februarie 2002, așa cum a fost modificat ultima oară prin Regulamentul (UE) 2025/2457 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 noiembrie 2025.	
	19	La compartimentul 11 pentru art. 4 (2) – (4); art. 18 (5); art. 21; art. 22 (2), (5), (6), (7), (9) și ultima teza; art. 23 – art. 49; art. 50 (2) și (6); art. 51 se va indica calificativul „Prevederi UE neaplicabile”, iar la compartimentul 12, motivația aplicării directe din data aderării la UE.	Se acceptă.
	20	La compartimentul 12 pentru art. 33 (3) – (6) se va indica calificativul „Prevederi UE neaplicabile” și de exclus de la art. 33 (1) și (2) calificativul „Prevederi UE neaplicabile”.	Se acceptă.
	21	Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 931/2011: La compartimentul 11 pentru art. 1 se va indica calificativul „Compatibil”, iar la compartimentul 9 se va indica textul pct. 1 din proiectul național.	Se acceptă.
	22	c) Obiecții privind Nota fundamentară Pentru a respecta cerințele prevăzute de Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative, compartimentul 5 din NF urmează a fi completat cu informația privind: gradul de transpunere a actelor UE, după cum urmează: transpune Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare, CELEX: 32002R0178, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 31 din 1 februarie 2002, așa cum a fost modificat ultima oară prin Regulamentul (UE) 2025/2457 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 noiembrie 2025 și transpune Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 931/2011 al Comisiei din 19 septembrie 2011 privind cerințele în materie de trasabilitate a alimentelor de origine animală stabilite în Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului, CELEX: 32011R0931, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 242 din 22 septembrie 2011.	Se acceptă.

Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale al Republicii Moldova <i>Nr. 21-3254 din 15.06.2026</i>	23	Ca urmare a examinării proiectului de lege pentru aprobarea cerințelor generale privind siguranța alimentelor (număr unic 534/MAIA/2026), prin prisma competențelor funcționale, comunicăm lipsa obiecțiilor și propunerilor.	
Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova <i>Nr. 16/2426 din 15.06.2026</i>	24	Se consideră necesară completarea prevederilor art. 1 alin. (5) și, după caz, ale art. 18, în vederea reglementării exprese a comercializării produselor alimentare prin contracte la distanță și prin contracte negociate în afara spațiilor comerciale, cu asigurarea corelării corespunzătoare cu legislația în domeniul protecției consumatorilor.	Se acceptă. Articolul 1 alin. (3)
	25	Totodată, propunem revizuirea art. 2 pentru clarificarea raportului dintre noțiunile de „consumator final” și „consumator”, inclusiv prin precizarea caracterului tehnic al primei noțiuni, astfel încât să fie exclus orice risc de interpretare care ar putea afecta aplicarea uniformă a drepturilor consumatorilor.	Nu se acceptă.
	26	În vederea consolidării cadrului normativ privind protecția consumatorilor, considerăm necesară completarea art. 6 prin includerea expresă a practicilor de falsificare, substituie și denaturare a produselor alimentare, precum și a altor practici susceptibile să inducă în eroare consumatorii cu privire la natura, compoziția, proveniența, calitatea, siguranța ori alte caracteristici esențiale ale produselor alimentare.	Nu se acceptă.
	27	La art. 10 alin. (3), susținem necesitatea completării cu prevederi exprese care să stabilească faptul că efectuarea controalelor oficiale la posturile de control la frontieră nu limitează și nu exclude exercitarea competențelor de control și supraveghere ale autorității competente după plasarea produselor pe piață, pe întreg lanțul alimentar.	Nu se acceptă.

	28	Pentru asigurarea caracterului efectiv al obligațiilor instituite prin proiect, se recomandă corelarea acestuia cu prevederile Codului contravențional, prin instituirea unui mecanism de sancționare aplicabil încălcării obligațiilor privind siguranța alimentelor, trasabilitatea, retragerea și rechemarea produselor nesigure, informarea consumatorilor, executarea măsurilor dispuse de autoritatea competentă, precum și furnizarea de informații incomplete, eronate sau înșelătoare.	Nu se acceptă.
	29	De asemenea, propunem completarea proiectului cu prevederi care să reglementeze obligațiile de informare precontractuală a consumatorilor în cazul comercializării produselor alimentare prin mijloace electronice sau alte forme de comerț la distanță.	Nu se acceptă.
	30	La art. 18, considerăm oportună completarea acestuia cu norme exprese referitoare la informarea consumatorilor într-un termen determinat, inclusiv în cazul în care produsele alimentare nesigure au ajuns sau ar fi putut ajunge la consumatorul final.	Se acceptă.
	31	Totodată, se impune delimitarea clară și utilizarea consecventă a noțiunilor de „retragere” și „rechemare” a produselor alimentare, precum și reglementarea expresă a dreptului consumatorului la restituirea contravalorii produsului sau la înlocuirea acestuia în cazul rechemării produselor alimentare nesigure.	Nu se acceptă.
	32	Propunem, de asemenea, introducerea unei norme exprese potrivit căreia aplicarea prezentei legi nu aduce atingere drepturilor consumatorilor prevăzute de legislația specială în domeniul protecției consumatorilor.	Nu se acceptă.
	33	În vederea asigurării clarității și previzibilității normelor propuse, recomandăm completarea art. 21 alin. (1) prin reglementarea expresă a naturii juridice, caracterului obligatoriu, procedurii de comunicare, executare și contestare a dispozițiilor (prescripțiilor) emise de autoritatea competentă.	Nu se acceptă.

	34	Totodată, se justifică completarea art. 32 cu prevederi referitoare la soluționarea litigiilor dintre consumatori și operatorii din domeniul alimentar, cu trimitere expresă la legislația privind protecția consumatorilor și la mecanismele alternative de soluționare a litigiilor.	Se acceptă.
	35	Nu în ultimul rând, considerăm oportun introducerea unor prevederi exprese privind redistribuirea și donarea alimentelor sigure pentru consum, inclusiv a condițiilor aplicabile în materie de siguranță alimentară, trasabilitate și răspundere juridică.	Nu se acceptă.
MINISTERUL MEDIULUI AL REPUBLICII MOLDOVA <i>Nr.13-05/1958 din 15.06.2026</i>	36	În contextul examinării proiectului de lege pentru aprobarea cerințelor generale privind siguranța alimentelor (număr unic 534/MAIA/2026), Ministerul Mediului comunică asupra lipsei obiecțiilor și propunerilor.	S-a luat act.
AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU SIGURANȚA ALIMENTELOR <i>Nr. 15 - 3358 din 17.06.2026</i>	37	1) Cu privire la definirea autorității competente, pe parcursul proiectului este utilizată sintagma „autoritatea competentă” sau „autorități competente” fără identificarea expresă a instituției/instituțiilor responsabile de exercitarea atribuțiilor prevăzute de lege. În vederea asigurării clarității normei juridice și aplicării uniforme a prevederilor legii, se propune completarea proiectului cu o dispoziție expresă prin care să se stabilească clar care este autoritatea competentă/autoritățile competente.	Se acceptă. A fost completat art. 2 alin. (2) cu următoarea noțiune: „ <i>autoritatea competentă</i> - astfel cum este definit la art. 3 din Legea nr. 82/2024 privind controalele oficiale în domeniul agroalimentar; ”
	38	În vederea asigurării securității raporturilor juridice și delimitării clare a competențelor instituționale, se propune completarea Capitolului I - Dispoziții generale, cu o normă distinctă privind desemnarea autorității/autorităților competente în sensul prezentei legi. În acest sens, se propune următoarea redacție, „În sensul prezentei legi, Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor, este autoritatea competentă responsabilă de organizarea și efectuarea controalelor oficiale și a altor activități oficiale în domeniul siguranței alimentelor și al hranei pentru animale, de monitorizarea respectării legislației alimentare și de aplicarea	Se acceptă Capitolul III Competențele autorităților

		măsurilor prevăzute de prezenta lege, în conformitate cu competențele stabilite prin Legea nr. 82/2024 privind controalele oficiale în domeniul agroalimentar. Ministerul Sănătății prin intermediul Agenției Naționale pentru Sănătate Publică este autoritatea competentă responsabilă de controlul fabricării și importului materialelor destinate să vină în contact cu produsele alimentare, iar prin intermediul Agenției Medicamentului controlul suplimentelor alimentare fabricate în unități cu activitate farmaceutică și comercializate în farmacii ”	
	39	Suplimentar, în același capitol, se recomandă a se indica expres autoritatea competentă responsabilă de evaluarea riscurilor, care trebuie să fie distinctă de Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor.	Se acceptă Articolul 24
	40	2) La art. 2: 2.1. La noțiunea „legislație alimentară”, după cuvintele „produsele alimentare” a se completa cu textul „și materialele în contact cu produsele alimentare”;	Se acceptă
		2.2. La noțiunea „produs alimentar sau aliment”, compartimentul „produs alimentar nu include:....” se propune de a completa cu literă nouă cu următorul conținut: „j) aditivii alimentari”. Deoarece, potrivit Legii nr.279/2017 privind informarea consumatorului cu privire la produsele alimentare, aditiv alimentar - orice substanță care nu se consumă ca aliment în sine și nu se utilizează ca ingredient alimentar caracteristic, având sau nu valoare nutritivă, a cărei adăugare deliberată în produsele alimentare, în scop tehnologic, în procesul de fabricare, prelucrare, preparare, tratare, ambalare, transport sau depozitare, are ca rezultat sau se consideră în mod rezonabil că ar putea avea ca rezultat transformarea sau ori transformarea produselor sale secundare, în mod direct sau indirect, într-o componentă a produselor alimentare în cauză.	Nu se acceptă „aditiv alimentar” înseamnă orice substanță care, în mod normal, nu se consumă ca aliment în sine și nu se utilizează ca ingredient alimentar caracteristic... Prin urmare, aditivul este o categorie juridică distinctă de produsul alimentar. Aditivii alimentari nu se află în această listă, deoarece ei nu reprezintă o categorie concurentă cu alimentul. Ei sunt reglementați separat prin Regulamentul (CE) nr. 1333/2008. Deși un aditiv alimentar nu este un aliment în sine, el este destinat să fie utilizat în alimente și, după utilizare, devine parte integrantă a alimentului. înainte de utilizare → este aditiv alimentar;

			după utilizare → devine componentă a alimentului.
	41	2.3. La noțiunea „produse de origine animală” a se completa cu cuvintele „inclusiv suplimentele alimentare pe bază de produse de origine animală” (de ex. colagen, propolis, lăptișor de matcă etc).	Nu se acceptă. Definiția este desfășurată în este definit în cerințele specifice de igienă care se aplică alimentelor de origine animală, aprobate de Guvern.
	42	2.4. La noțiunea „alimente de origine nonanimală”, după cuvintele „suplimentele alimentare” a se completa cu cuvintele „pe bază de plante” iar cuvintele „și nutritive”, a se exclude”;	Nu se acceptă.
	43	2.5. noțiunea „operator cu activitate în domeniul hranei pentru animale” va avea următorul conținut: „operator în domeniul hranei pentru animale - persoană fizică sau juridică responsabilă pentru asigurarea respectării cerințelor legislației în domeniul hranei pentru animale în întreprinderea ce operează în sectorul nutriției animalelor aflată sub controlul său;”	Se acceptă.
	44	3) La art. 8 alin. (1), cuvintele „autoritatea competentă” a se substitui cu cuvântul „Guvernul” întrucât planul general de comunicare a riscurilor se aprobă de Guvern, respectiv necesită a fi actualizat tot de Guvern.	Se acceptă.
	45	4) La art. 11: 4.1. la alin. (4), cuvintele „anexa nr.2” a se substitui cu „anexa nr.1”. Se propune a se include în proiectul de lege anexa nr. 1 care va conține formularul certificatului de sănătate.	Nu se acceptă.

	46	4.2. la alin. (5), textul „Sistemului informațional automatizat de gestionare și eliberare a actelor permissive (SIA GEAP), conform art. 6 alin. (22) din Legea nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător.” a se substitui cu textul „Portalului Serviciilor Publice”. Se menționează că, certificatul de sănătate, nu este act permisiv, nu cade sub incidența Legii nr.160/2011, respectiv, în procesul digitalizării procesului de eliberare a certificatului de sănătate s-a luat decizia de a fi eliberat prin Portal Serviciilor Publice.	Se acceptă.
	47	4.3. alin. (6) – a se exclude. Nu există astfel de prevederi la nivelul UE, nu este clar cum a fost stabilit termenul de 90 zile ori, articolul necesită a fi reformulat conceptual.	Se acceptă Articol reformulat
	48	4.4. în alin. (7), se propune a se preciza, despre ce fel de expertiza este vorba și de către cine este efectuată.	Se acceptă Articol reformulat
	49	Astfel, cu referire la alin. (6) și (7), nu este clar de ce autorul proiectului reglementează termenul de 90 zile, modul, de către cine și în ce cazuri se efectuează expertiza. Indiferent de produs, dacă este fabricat în conformitate cu legislația țării importatoare, nu se consideră necesar reglementarea unui termen obligatoriu de export de 90 zile, (în special pentru produsele vitivinicole sau producția alcoolică) acesta impune careva bariere în calea comerțului, ce pot fi legate de logistică, sau alte circumstanțe ce nu depind de producător. Chiar și în cazul refuzului de către importator a mărfii, producătorul poate identifica o altă țară de export, inclusiv și după depășirea acestui termen.	Se acceptă Articol reformulat

	50	4.5. Se va completa cu alineatul (8) cu următorul conținut: „(8) Produsele alimentare de origine animală, produsele compuse și produsele supuse controlului sanitar - veterinar destinate exportului, vor fi însoțite de certificat sanitar-veterinar eliberat de medic veterinar oficial. Eliberarea certificatului sanitar veterinar, se efectuează în conformitate cu prevederile Legii nr. 221/2007 privind activitatea sanitară veterinară, și a cerințelor specifice aprobate de către Guvern și Autoritate competentă.”	Se acceptă
	51	5) La art. 13: 5.1. a se completa cu următoarele alin. (10) – (11) cu următorul conținut: „(10) Se interzice producerea și/sau introducerea pe piață a produselor alimentare și a materialelor care vin în contact cu produsele alimentare care: a) nu corespund legislației din domeniul alimentar; b) sunt periculoase și pot afecta sănătatea umană în condiții normale de folosire a acestora de către consumator, ținând cont de informația cuprinsă în etichetă sau pusă la dispoziția consumatorului în alt mod; c) sunt improprii consumului uman, fiind contaminate și/sau impure, sau prezentând semne de alterare; d) sunt falsificate; e) nu au inclusă pe ambalaj sau pe etichetă informația prevăzută la art. 8 din Legea nr.279/2017 privind informarea consumatorului cu privire la produsele alimentare sau informația induce în eroare consumatorii; f) au termenul de valabilitate expirat; g) nu permit să le fie determinată originea și nu asigură trasabilitatea acestora; h) nu corespund cerințelor de comercializare cu amănuntul, aprobate de către Guvern; i) sunt fabricate în unități care nu au fost autorizate sanitar veterinar și/sau nu au fost înregistrate în domeniul siguranței alimentelor. (11) Produsele alimentare și materialele care vin în contact cu produsele alimentare prevăzute la alin. (6), care se consideră neconforme legislației din domeniul alimentar, sunt retrase de pe piață și sunt supuse utilizării condiționate sau nimicirii.” Este de menționat că, aceste prevederi, urmează să creeze o claritate cu referire la produsele alimentare se consideră a fi neconforme și ce acțiuni	Nu se acceptă Prevederile menționate se regăsesc în Articolul 12 alin. (1)-(7).

		necesită a fi întreprinse astfel încât să nu pună în pericol sănătatea consumatorilor.	
52	5.2. alin. (8), se propune a se preciza, la care autorități competente se referă și dacă sunt mai multe. Totodată, se propune completarea alineatului cu textul „și inducerea în eroare a consumatorului”;	Nu se acceptă Prevederile menționate se regăsesc în Articolul 12 alin. (3) lit b).	
53	5.3. alin. (9), necesită a fi reformulat, întrucât, în Republica Moldova, se aplică legislația națională aprobată prin acte normative, nu cea a UE. Articolul a fost preluat din legislația comunitară, fără a se ține cont de puterea actelor juridice. Astfel, în acest sens, se propune următoarea redacție: „(9) În cazul în care nu există cerințe ale legislației naționale, se consideră că produsele alimentare, nu prezintă riscuri atunci când se conformează prevederilor legislației alimentare ale UE, standardelor internaționale speciale”.	Se acceptă	
54	6) La art. 14: 6.1. Se propune redenumirea în „Cerințe privind introducerea pe piață a produselor alimentare” ori a se diviza în două articole distincte. Articolul nu descrie doar cerințele de siguranță alimentară în procesul de producție dar, începând cu pct. (6) reglementează și cerințele introducerii pe piață;	Se acceptă parțial. Structura articolului a fost modificată.	
55	6.2. la alin. (1), după cuvintele „testări de laborator prelabile” a se completa cu cuvintele „proces finisat cu raport de confirmare a termenului de valabilitate”;	Se acceptă.	
56	6.3. alin. (3), se propune a se revizui și a se exclude textul „aditivi furajeri, de stimulatori de creștere a animalelor (inclusiv preparate hormonale), de preparate veterinare, pesticide, fertilizanți sau de alte produse pentru tratarea plantelor care corespund legislației alimentare.”	Se acceptă.	
57	6.4. la alin. (4), după cuvintele „autorizate sanitar” a se substitui cu cuvintele „doar dacă sunt incluși în Lista aditivilor alimentari, inclusiv substanțele suport, admiși în aditivii alimentari, în	Nu se acceptă.	

		enzimele alimentare, în aromele alimentare și condițiile de utilizare a acestora, stabilită de Ministerul Sănătății”. Se comunică că, actualmente, aditivii alimentari nu mai sunt supuși procedurii de avizare sanitară;	
	58	6.5. alin. (5), expunerea din enunțul doi a expresiei „în modul stabilit” necesită specificări, care este acest mod, sau unde este reglementat acest mod. De asemenea, ar fi mai indicat de a schimba cu locurile alin. (6) cu alin. (5), deoarece succesivitatea acțiunilor constă din depistarea inițială de către laboratoarele de încercări a neconformității, după care informează autoritatea competentă și apoi operatorul economic sistează producerea sau distribuirea produselor alimentare și/sau a materialelor destinate să vină în contact cu produsele alimentare periculoase și/sau neconforme cu legislația alimentară.	Se acceptă. Reformulat
	59	6.6. La alin. (6), cuvintele „autoritatea competentă” necesită specificare privind denumirea autorității, or, laboratoare de încercări ale produselor alimentare, sunt în subordinea diferitor autorități.	Se acceptă.
	60	6.7. alin. (13) se va completa cu textul „cu excepția producției primare care este însoțită de certificat sanitar-veterinar eliberat de medicul veterinar”;	Se acceptă.
	61	6.8. la alin. (14), cuvintele „frecvența rapoartelor de încercări” se vor substitui cu textul „frecvența încercărilor de laborator”;	Se acceptă.
	62	6.9. La alin. (15) lit. g) de expus în următoarea redacție: „g) numărul lotului și data de fabricare/producere”	Se acceptă.
	63	6.10. se propune transferarea alin. (18) la art. 18 alin. (7), întrucât conținutul normativ al acestuia, se circumscrie domeniului de reglementare al art. 18.	Se acceptă.
	64	7) La art. 17:	Se acceptă.

		7.1. la alin. (3), se propune precizarea la care „autorități competente” (mai multe) se face referire, iar la alin. (3), cuvintele „celorlalte societăți” a se vor substitui cu cuvintele „tuturor operatorilor din domeniul alimentare”, respectiv la care „autorități competente” se referă.	
	65	7.2. alin. (4), cuvântul „facilitarea” se va substitui cu cuvântul „asigurarea”;	Se acceptă.
	66	7.3. în alin. (5), se propune excluderea sintagmei „de origine animală”, întrucât trasabilitatea, este obligatorie pentru toate produsele alimentare, nu doar pentru cele de origine animală.	Nu se acceptă. Prevederea este traspusă din Reg. UE 931/2011
	67	7.4. la alin. (7), termenul de 14 zile este prea mic, se propune a fi stabilit un termen mai mare. Nu este clar în temeiul căror criterii a fost stabilit acest termen, întrucât în legislația UE, nu se regăsește.	Se acceptă. Reformulat
	68	7.5. alin. (8) și (9) - a se exclude. Trasabilitatea este obligatorie pentru toate produsele alimentare inclusiv și în cazul produselor compuse care constau atât produse de origine vegetală, cât și produse prelucrate de origine animală.	Nu se acceptă. Transpune art. 2 alin. (2) din Regulamentul 931
	69	7.6. la alin. (10), se propune excluderea textului „iar în cazul produselor alimentare care nu prezintă siguranță, informațiile solicitate se comunică în termen de 24 de ore.”, pentru a evita dublarea reglementării instituite la alin. (11)”.	Se acceptă. Reformulat
	70	8) La art. 18: 8.1. la alin. (3), cuvintele „de îndată” a se substitui cu cuvintele „în maximum 24 ore”. Termenul „de îndată” este un termen general și poate fi interpretat diferit și nu poate fi utilizată în textul unei legi. Propunerea expusă, vizează și art. 19 alin. (3).	Se acceptă
	71	8.2. Se propune completarea cu un nou alineat cu următorul conținut: „(8) Operatorii din domeniul alimentar, cooperează cu organul de control abilitat la acțiunile întreprinse pentru evitarea sau reducerea	Se acceptă Art. 18 alin. (4)

		riscurilor prezentate de un produs alimentar introdus pe piață.” Această prevedere, nu a fost transpusă din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare.	
	72	8.3. La alin. (6) se menționează că „(...) operatorii din domeniul alimentar dețin autorizații sanitare veterinare de funcționare eliberate în conformitate cu art. 18 din Legea nr. 221/2007 privind activitatea sanitar-veterinară sau dețin certificate de înregistrare în domeniul siguranței alimentelor.” Prevederile privind obținerea de certificate de înregistrare în domeniul siguranței alimentelor, nu se regăsesc în noul proiect. În acest sens, proiectul necesită a fi completat cu prevederi corespunzătoare.	Se acceptă. Reformulat. Prevederile privind obținerea de certificate de înregistrare în domeniul siguranței alimentelor sunt menționate la Art. 13 din prezentul proiect.
	73	9) La art. 19: 9.1. din titlu, se propune excluderea textului „operatorii cu activitate în domeniul hranei pentru animale”	Se acceptă.
	74	9.2. la alin. (3) și (4), se va menționa expres care autorități competente vor fi notificate sau informate de către operatorul din domeniul hranei pentru animale.	Se acceptă. Reformulat.
	75	10) La art. 20: 10.1. alin. (1) și pe tot parcursul textului cuvântul „inofensivitatea” se va substitui cu cuvântul „siguranța”;	Se acceptă.
	76	10.2. se va completa cu un nou alineat alin. (6) cu următorul conținut: „(6) Depozitarea produselor alimentare se va efectua doar în depozite care dețin acte permissive, autorizație sanitar veterinară de funcționare sau Certificat de înregistrare în domeniul siguranței alimentelor.”	Se acceptă.
	77	11) La art. 21:	Se acceptă.

		11.1. se propune completarea titlului articolului cu sintagma „Rechemarea de la consumatori” precum și revizuirea textului art. 21 în vederea includerii referințelor la procedura de rechemare de la consumatori, concomitent cu cele privind procedura de retragere.	
	78	11.2. se constată că alin. (6) reia, într-o formulare diferită, conținutul art. 13 alin. (6). În vederea evitării dublării normelor și a asigurării coerenței, se propune revizuirea dispozițiilor respective și consolidarea acestora într-un articol unic.	Se acceptă. Reformulat
	79	12) Prevederea articolului 21 alin. (7), care instituie obligația Agenției de a informa Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare despre fiecare caz de neconformitate constatată, se propune a se exclude. Obligația respectivă, generează o sarcină administrativă excesivă și disproporționată, fără a aduce un beneficiu real procesului de gestionare a riscurilor în domeniul siguranței alimentelor. Agenția, este autoritatea competentă responsabilă de efectuarea controalelor oficiale, constatarea neconformităților și aplicarea măsurilor de remediere. În exercitarea atribuțiilor sale, autoritatea, constată anual sute de neconformități de diferite grade de risc, de la abateri minore privind etichetarea sau documentația până la neconformități care pot prezenta un risc pentru sănătatea publică. Instituirea obligației de notificare a Ministerului pentru fiecare caz individual de neconformitate, creează o povară birocratică semnificativă pentru autoritatea de control, consumă resurse administrative care ar trebui orientate spre activități de supraveghere și control, generează fluxuri informaționale excesive, care pot îngreuna identificarea situațiilor cu adevărat relevante pentru elaborarea politicilor publice, dublează activități de raportare deja realizate prin rapoartele periodice. Totodată, MAIA, este autoritatea de elaborare a politicilor publice și nu autoritatea responsabilă de gestionarea operativă a fiecărei neconformități constatate în cadrul controalelor oficiale. Din această perspectivă, informarea, ar trebui limitată la: neconformități sistemice, incidente majore, situații de criză, riscuri semnificative pentru sănătatea publică, cazuri care necesită intervenții la nivel de politici sau modificări legislative. Raportarea	Se acceptă. Reformulat

		individuală a fiecărei neconformități, nu corespunde principiilor unei administrații publice eficiente și bazate pe risc și poate conduce la supraîncărcarea atât a autorității competente, cât și a ministerului cu informații operaționale care nu necesită intervenție la nivel de politici publice. Prin urmare, se propune reformularea articolului 21 alin. (7), astfel încât obligația de informare a ministerului să vizeze exclusiv neconformitățile cu impact major, incidentele semnificative și situațiile care pot afecta sănătatea publică, securitatea alimentară sau funcționarea pieței. Un argument relevant, este că o asemenea obligație, nu există nici în Regulamentul (CE) nr. 178/2002 și nici în Regulamentul (UE) 2017/625 privind controalele oficiale, unde autoritățile competente raportează indicatori, tendințe și riscuri semnificative, nu fiecare neconformitate individuală constatată în cadrul controalelor oficiale. Acest lucru, arată că prevederea propusă, depășește cerințele acquis-ului UE și introduce o sarcină administrativă suplimentară fără justificare clară.	
	80	13) La art.22: 13.1. se propune a se completa titlul articolului cu cuvintele „rechemate de la consumatori” și a se utiliza pe tot parcursul textului articolului în combinație cu cuvintele „retrase de pe piață”.	Se acceptă.
	81	13.1. alin. (1) a se diviza în 2 aliniate și a se completa cu următoarea propoziție „Anterior utilizării condiționate sau nimicirii, deținătorul produselor și/sau al materialelor respective, în prezența reprezentantului organului de control și supraveghere de stat, modifică proprietățile lor prin orice metodă accesibilă și sigură care ar exclude posibilitatea utilizării lor conform destinației.”.	Se acceptă parțial. Reformulat
	82	13.3. Se completează cu un nou liniat cu următorul conținut: „6. Expertiza, utilizarea condiționată sau nimicirea produselor alimentare și a materialelor care vin în contact cu produsele alimentare periculoase și/sau neconforme legislației din domeniul alimentar se efectuează sub supravegherea inspectorilor Agenției.”	Se acceptă. Reformulat

	83	14) La art. 23 alin. (6) lit. e) și g), cuvântul „inclusiv” a se substitui cu cuvintele „cu excepția”. Atribuirea Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor unor competențe de control în farmacii este contrară competențelor Agenției. Se consideră necesară reexaminarea prevederilor proiectului care atribuie Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor competențe de control în cadrul farmaciilor, deoarece acestea depășesc atribuțiile funcționale și domeniul de competență al autorității. În conformitate cu cadrul instituțional existent, Agenția, exercită atribuții de reglementare și control în domeniul siguranței alimentelor, sănătății și bunăstării animalelor, sănătății plantelor și al altor domenii conexe stabilite de legislație. Activitatea farmaciilor este reglementată prin legislația specifică din domeniul medicamentului și activității farmaceutice, fiind supusă autorizării, supravegherii și controlului autorităților competente din sectorul sănătății. Totodată, Agenția, nu deține atribuții privind autorizarea, înregistrarea sau evidența farmaciilor și nu dispune de mecanismele administrative necesare pentru exercitarea eficientă a controlului asupra acestor unități. Atribuirea unor competențe de control asupra unor entități care nu se află în sfera de reglementare și supraveghere a autorității poate genera suprapuneri instituționale, incertitudini privind delimitarea competențelor și dificultăți în aplicarea practică a legislației. În plus, extinderea competențelor Agenției asupra farmaciilor nu este însoțită de o justificare clară privind necesitatea, proporționalitatea și valoarea adăugată a acestei măsuri, existând riscul duplicării funcțiilor de control exercitate deja de autoritățile competente din domeniul sănătății. Prin urmare, se recomandă revizuirea acestor prevederi și menținerea unei delimitări clare a competențelor între autoritățile responsabile de siguranța alimentelor și autoritățile responsabile de reglementarea și supravegherea activității farmaceutice.	Se acceptă. Reformulat
	84	15) În art. 23, Agenția, este desemnată instituția responsabilă de identificarea, evaluare, managementul (gestiunea) și comunicarea riscurilor în domeniul inofensivității alimentelor și a hranei pentru animale contrar prevederilor Regulamentul (CE) nr. 178/2002. În	Se acceptă. Reformulat

		noul act normativ, se desprinde necesitatea imperativă de delimitare a funcțiilor de evaluare, management și comunicare a riscurilor. Regulamentul (CE) nr. 178/2002, stabilește că analiza riscului este alcătuită din trei componente distincte: evaluarea riscului, gestiunea riscului și comunicarea riscului. Pentru a asigura obiectivitatea și credibilitatea procesului decizional, evaluarea riscului trebuie să fie realizată independent de gestiunea riscului. Evaluarea riscului reprezintă un proces științific bazat pe cercetare, date, expertiză și metodologii specifice, fiind realizată în Uniunea Europeană de instituții de cercetare și organisme științifice independente, precum EFSA sau Institutul Federal German pentru Evaluarea Riscurilor (BfR). Aceste instituții nu adoptă măsuri administrative și nu exercită control oficial. În schimb, gestiunea riscului presupune adoptarea măsurilor de reglementare, control și intervenție pentru protejarea sănătății consumatorilor, responsabilitate care revine autorităților competente de implementare a legislației alimentare. Agenția, în calitate de autoritate competentă pentru controlul oficial și aplicarea legislației în domeniul siguranței alimentelor, exercită funcții de gestiune a riscului. În consecință, atribuirea simultană a funcțiilor de evaluare a riscului și de gestiune a riscului aceleiași autorități ar putea afecta independența procesului de evaluare și ar crea un conflict între rolul de evaluator științific și cel de autoritate care adoptă și aplică măsuri. Prin urmare, pentru alinierea la principiile Regulamentului (CE) nr. 178/2002 și la modelul instituțional european, evaluarea riscurilor trebuie realizată de instituții de cercetare și expertiză științifică independente, iar Agenția trebuie să își păstreze rolul de autoritate responsabilă de gestiunea riscurilor și implementarea legislației alimentare. Această delimitare asigură independența științifică, transparența decizională și încrederea publicului în sistemul național de siguranță alimentară. În acest context, este necesare identificare a altei instituții care va prelua rolul de evaluator a riscului.	
	85	16) Pe tot parcursul textului, cuvintele „managementul riscului” a se înlocui cu „gestiunea riscului” conform noțiunilor de art. (2);	Se acceptă.

	86	17) La art. 23 alin. (6) lit. p) a propune a se expune cu următorul conținut: „p) Verificarea rezultatelor examenelor medicale la angajare și anuale ale angajaților întreprinderilor din domeniul alimentar și verificarea instruirii acestora în domeniul igienei.” Se menționează că, în data de 05.04.2024, a intrat în vigoare prevederile Regulamentului sanitar cu privire la examenele medicale obligatorii ale lucrătorilor în scopul prevenirii bolilor transmisibile, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.1079/2024 cu privire la examenele medicale profilactice obligatorii ale lucrătorilor. Subsecvent, potrivit cu pct.11: „Rezultatele examenelor medicale la angajare și anuale se înscriu în formularul medical cu nr.086/e (aprobat de către Ministerul Sănătății) și se păstrează la locul de muncă.” Odată cu intrarea în vigoare a Regulamentului sanitar menționat supra, fișele medicale personale (albastre) - nu se mai eliberează și nu se mai prelungesc. Astfel, la efectuarea controalelor oficiale, nu se vor mai solicita aceste fișe dar formularul medical cu nr.086/e care se prezintă la angajare și se eliberează anual de medicul de familie.	Se acceptă. Reformulat
	87	18) La art. 23 alin. (7) - (8) se propune a se identifica autoritatea responsabilă de evaluarea riscului. Această activitate nu poate fi efectuată de Agenție, care nu poate îndeplini concomitent și funcția de evaluator a riscului și gestiune a riscului.	Se acceptă. Reformulat
	88	19) Art. 24: 19.1. lit. f) se expune în următoarea redacție: „f) Supravegherea și controlul fabricării materialelor destinate să vină în contact cu produsele alimentare, destinat a fi introduse pe piață, inclusiv cele importate. Înregistrarea unităților care fabrică sau importă materialelor destinate să vină în contact cu produsele.” Este necesar de stabilit o claritate, aceste unități se înregistrează sau se supun notificării. Indiferent care este procedura, autoritatea competentă din subordinea Ministerului Sănătății, trebuie să dețină evidența acestor unități și să le supună controlului periodic în funcție de riscuri.	Se acceptă. Reformulat

	89	19.2. la lit. (h), se propune excluderea sintagmei „și fizico-chimici”, deoarece, acești parametric, sunt stabiliți de Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare.	Se acceptă. Reformulat
	90	20) Cu referire la delimitarea insuficientă a competențelor autorităților publice implicate în implementarea proiectului de lege, se constată că proiectul de lege, nu delimitează în mod expres și exhaustiv competențele autorităților publice responsabile de implementarea prevederilor acestuia, fiind utilizată generic sintagma „autoritatea competentă”, fără indicarea atribuțiilor specifice ale fiecărei instituții implicate. În acest context, proiectul nu asigură o corelare adecvată și preia domeniile de competență ale Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor și ale Ministerului Sănătății stabilite conform prevederilor Legii nr.306/2018 privind siguranța alimentelor, care stabilește expres, în vederea evitării suprapunerilor funcționale și a conflictelor de competență competențele funcționale. Astfel, potrivit art.24 din Legea nr.306/2018, Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor, este autoritatea publică centrală responsabilă de supravegherea și controlul oficial în domeniul alimentar, având atribuții privind aplicarea politicilor în domeniul siguranței alimentelor și hranei pentru animale pe întreg lanțul alimentar, inclusiv în ceea ce privește producerea, procesarea, depozitarea, transportul, comercializarea, importul și exportul produselor alimentare.	Se acceptă. Reformulat
	91	Totodată, conform art.25 din aceeași Lege, Ministerul Sănătății, exercită atribuții în domeniul supravegherii de stat a sănătății publice, inclusiv în ceea ce privește identificarea, evaluarea, managementul și comunicarea riscurilor asupra sănătății populației, cercetarea epidemiologică a focarelor de toxinfecții alimentare de comun cu Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor, precum și stabilirea cerințelor specifice pentru anumite categorii de produse alimentare. Prin urmare, în vederea respectării principiilor clarității și previzibilității normei juridice, precum și pentru asigurarea	S-a luat act.

		coerenței cadrului instituțional existent, se propune completarea proiectului de lege cu prevederi exprese privind delimitarea competențelor autorităților implicate, prin raportare la dispozițiile Legii nr. 306/2018. Se consideră că, menținerea formulărilor generale existente, pe alocuri similare, de ex: art.23 alin.(6), lit.n) și art.24, lit. e), în ceea ce privește materialele destinate să vină în contact cu produsele alimentare, fără delimitarea expresă a responsabilităților instituționale, duce la suprapunerea competențelor autorităților publice, afectând eficiența mecanismelor de intervenție și aplicarea uniformă a legislației în domeniul siguranței alimentelor.	
	92	21) Art. 25: 21.1. alin. (4) lit. c), se propune a se expune în următoarea redacție: „c) orice respingere, legată de un risc direct sau indirect asupra sănătății umane, a unui transport, lot ori container de produse alimentare sau de hrană pentru animale identificată la Posturi de Inspecție la Frontieră.”	Se acceptă cu excepția terminologiei.
	93	22.2. alin.(6) se propune următoarea redacție: „6. Punctul național de contact, transmite imediat notificarea și informațiile suplimentare primite conform alin. (1) și (3) tuturor membrilor Sistemului rapid de alertă. În cazul în care un transport, un lot sau un container este respins de către un Post de Inspecție la Frontieră, punctul național de contact, transmite imediat o notificare tuturor Posturilor de Inspecție la frontieră. Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor, informează țara de origine a transportului, lotului sau containerului referitor la neconformitatea identificată.”	Se acceptă. Reformulat
	94	22) Art. 33 alin. (1) a se completa cu următoarea frază „cu excepția prevederilor naționale”. Se propune a se menține prevederile naționale la data aderării pentru a nu se crea un vid legislativ.	Se acceptă. Articolul 34.
	95	23) Suplimentar, excluderea prevederilor art. 31 ¹ -31 ³ care reglementează înregistrarea operatorilor în domeniul siguranței alimentelor, deși pe parcursul textului proiectului de lege se face referire la acest act permisiv. Înregistrarea în domeniul siguranței alimentelor, constituie un instrument esențial pentru asigurarea trasabilității, planificarea controalelor oficiale bazate pe risc,	Se acceptă. Prevederile se regăsesc în Articolul 13.

		funcționarea sistemului rapid de alertă și gestionarea situațiilor de criză. Totodată, obligația de notificare și înregistrare a unităților este prevăzută de legislația Uniunii Europene, inclusiv de Regulamentul (CE) nr. 852/2004. Excluderea completă a acestor prevederi din lege poate genera incertitudine juridică și poate afecta eficiența sistemului de supraveghere și control în domeniul siguranței alimentelor. Se recomandă cel puțin menținerea principiului general al înregistrării în lege, iar procedurile detaliate să fie reglementate prin acte normative subordonate. Înregistrarea în domeniul siguranței alimentelor, reprezintă punctul de intrare al operatorului în sistemul oficial de control și constituie premisa aplicării controlului bazat pe risc prevăzut de Legea nr. 82/2024 și de acquis-ul UE.	
	96	24) Suplimentar, se menționează că tabelul de concordanță, nu corespunde conținutului proiectului. Sunt omise anumite prevederi. De exemplu, atribuțiile Ministerului Sănătății nu se regăsesc. Drept concluzie, se consideră necesară revizuirea conceptuală a proiectului de lege din următoarele considerente: a) Lipsa unei valori adăugate semnificative față de cadrul legal existent. Analiza conținutului proiectului, relevă faptul că majoritatea prevederilor reprezintă preluarea, reformularea sau rearanjarea dispozițiilor deja prevăzute în Legea nr. 306/2018 privind siguranța alimentelor. În forma actuală, proiectul nu introduce soluții juridice noi și nu aduce îmbunătățiri substanțiale care să justifice adoptarea unei noi legi.	S-a luat act
	97	b) Structură și sistematizare deficitară. Comparativ cu Legea nr. 306/2018 privind siguranța alimentelor, proiectul este organizat într-o manieră mai puțin coerentă, cu prevederi dispersate și o succesiune a articolelor care îngreunează urmărirea logicii actului normativ. Unele dispoziții sunt repetate în mai multe articole. Această abordare reduce claritatea și previzibilitatea normelor juridice.	S-a luat act

	98	c) Creșterea complexității pentru destinatarii legii. Forma actuală a proiectului, face mai dificilă înțelegerea și aplicarea prevederilor atât de către operatorii din sectorul alimentar, cât și de către inspectorii responsabili de controlul oficial. În loc să simplifice și să clarifice cadrul normativ, proiectul riscă să genereze dificultăți suplimentare de interpretare și aplicare.	S-a luat act
	99	d) Utilizarea unui limbaj insuficient adaptat contextului național contrar prevederilor art. 54 din Lege 100/2017 cu privire la actele normative. Proiectul conține numeroase formulări care par a fi preluate sau traduse direct din legislația Uniunii Europene, fără adaptarea corespunzătoare la terminologia juridică și administrativă consacrată în Republica Moldova. Aceasta afectează claritatea textului și poate conduce la interpretări neuniforme. Ca rezultat: apar construcții juridice neuzuale pentru sistemul legislativ național, sunt utilizate formulări mai puțin familiare și mai greu de înțeles pentru operatorii economici. Legislația națională trebuie să transpună acquis-ul european, însă într-un limbaj adaptat tehnicii legislative și practicii administrative din Republica Moldova. Transpunerea nu trebuie să însemne reproducerea mecanică a textului european. Potrivit principiilor bunei reglementări, un nou act normativ trebuie să contribuie la simplificarea, clarificarea și eficientizarea cadrului legal. În forma actuală, proiectul nu răspunde acestor obiective, fiind mai complex și mai dificil de utilizat decât Legea aflată în vigoare.	S-a luat act
	100	Subsecvent, se recomandă aplicarea uniformă a terminologiei în textul proiectului, precum și utilizarea noțiunilor definite în articolul 2. De exemplu „operator din domeniul alimentar” versus „operator din sectorul alimentar”; „agenți economici” versus „operatorii economici”, etc.	S-a luat act
MINISTERUL FINANTELOR AL REPUBLICII MOLDOVA <i>nr. 09/2-03/429/959 din 17.06.2026</i>	101	La art. 11 alin. (6) și (7) se constată că proiectul stabilește posibilitatea păstrării pe teritoriul Republicii Moldova, pentru o perioadă de până la 90 de zile, a produselor alimentare, materialelor destinate să vină în contact cu produsele alimentare și a hranei pentru animale care nu corespund legislației naționale, dar sunt	Nu se acceptă Prevederile alineatelor (6) și (7) ale art. 11 au fost excluse din proiect.

		destinate exportului. Totodată, norma nu reglementează mecanismul de monitorizare a respectării termenului de 90 de zile, nu desemnează autoritatea responsabilă de supravegherea acestor produse și nu stabilește obligațiile de notificare și evidență ale operatorilor economici. În lipsa unor asemenea prevederi, aplicarea alin. (7) poate genera dificultăți practice și riscuri de introducere pe piața internă a produselor respective. Se recomandă completarea normei cu prevederi care să stabilească procedura de monitorizare și obligațiile de raportare ale operatorilor.	
MINISTERUL SĂNĂTĂȚII AL REPUBLICII MOLDOVA <i>Nr. 09/ 2201 din 19.06.2026</i>	102	1. La art. 2: 1.1. alin. (1): 1.1.1. definiția „legislație alimentară” după cuvintele „actele cu putere de lege” se completează cu textul „actele normative, inclusiv cu relevanță UE”. Această propunere este argumentată în conformitate cu prevederile Legii nr. 100/2017 cu privire la actele normative care includ în actele normative orice act juridic aprobat sau emis de o autoritate publică, inclusiv Regulamentele sanitare aprobate prin hotărâri ale Guvernului, existente în domeniu.	Se acceptă.
	103	1.2. alin. (2): 1.2.1. definiția „nutrimente și/sau suplimente alimentare” nu este corect formulată. Conform Regulamentului sanitar privind suplimentele alimentare aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 538/2009 aceste sunt două definiții distincte: - „nutrimente înseamnă următoarele substanțe: vitamine; minerale;”; - „suplimentele alimentare – alimente al căror scop este să suplimenteze alimentația normală și care sunt surse concentrate de nutrienți sau alte substanțe cu efect nutrițional sau fiziologic, singure sau în combinație, comercializate sub formă de doză, și anume forme precum capsule, pastile, tablete, pastile și alte forme similare, pliculețe de pulbere, fiole de lichide, sticle cu picături și alte forme similare de lichide și pulberi concepute pentru a fi luate în cantități mici de unitate măsurate”, Totodată, în conformitate cu art. 55, alin. (3) din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele	Se acceptă.

		normative, trimiterea la un act normativ de nivel inferior nu se admite, astfel se propune excluderea definiției din proiectul de lege.	
	104	1.2.2. definiția „materiale destinate să vină în contact cu produsele alimentare” va avea următorul cuprins: „materialele și obiectele destinate să vină în contact cu produsele alimentare - orice material sau obiect fabricat cu scopul de a contacta direct sau indirect cu produsele alimentare în timpul producției, ambalării, transportului sau consumului lor.” Atragem atenția că formularea corectă este Materialele și obiectele destinate să vină în contact cu produsele alimentare și nu materiale destinate să vină în contact cu produsele alimentare. Acest lucru se va lua în considerare pentru uniformizarea limbajului pe întreg cuprinsul textului proiectului de lege.	Se acceptă.
	105	2. La art. 10: 2.1. alin. (1): cuvintele „în țara importatoare” se substituie cu cuvintele „la nivel național” iar cuvintele „țara de destinație” se substituie cu cuvintele „Republica Moldova”. 2.2. alin. (2): cuvintele „emise de autoritatea competentă din țara de origine” se exclud, întrucât în Uniunea Europeană, nu există o procedură unică de eliberare a unei "autorizații" centralizate per produs pentru materialele și obiectele destinate să vină în contact cu produsele alimentare. În schimb, sistemul se bazează pe o autorizație prealabilă a substanțelor chimice utilizate, pe evaluări de conformitate și pe documente de trasabilitate. Declarația de conformitate este cel mai important act din lanțul de aprovizionare. Acesta este auto-emis de către producători sau importatori (conform Regulamentului UE 1935/2004 transpus prin Regulamentul sanitar privind materialele și obiectele destinate să vină în contact cu produsele alimentare aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.308/2011) și atestă că materialul respectă limitele de siguranță.	Se acceptă parțial.
	106	3. La art. 11, alin. (6) și (7): textul „materialele destinate să vină în contact cu produsele alimentare” se exclude, deoarece actele normative din domeniul siguranței materialelor destinate să vină în contact cu produsele alimentare, nu prevăd astfel de situații.	Se acceptă.

	107	4. La art. 14: 4.1. alin. (3) după cuvintele „pentru tratarea plantelor care corespund legislației alimentare” se completează cu textul „și sunt aplicați cu respectarea perioadei de așteptare, astfel cum este prevăzut în Legea nr. 119/2018 cu privire la medicamentele de uz veterinar și în Legea nr. 119/2004 cu privire la produsele de uz fitosanitar”, deoarece nerespectarea acestui termen generează un pericol considerabil pentru sănătatea consumatorului și duce la retragerea masivă de pe piață a produselor alimentare care conțin reziduuri în cantități ce depășesc Limita Maximă Admisibilă (LMA);	S-a luat act. Prevederea a fost exclusă din proiect.
	108	4.2. alin. (4) va avea următorul cuprins: „(4) Aditivii alimentari, aromele alimentare, enzimele alimentare, substanțele nutritive utilizate pentru fortificarea produselor alimentare, suplimentele alimentare, precum și materialele și obiectele destinate să vină în contact cu produsele alimentare trebuie să corespundă cerințelor stabilite de legislația alimentară și în baza reglementărilor aprobate de Guvern pentru categorii de produse.” Referirea la Regulamentul sanitar privind aditivii alimentari nu este relevantă în acest context, întrucât acesta reglementează o categorie distinctă de produse și nu acoperă toate tipurile de produse prevăzute la alineatul respectiv.	S-a luat act. Prevederea a fost exclusă din proiect.
	109	4.3. alin (5), partea 2, textul „materialele destinate să vină în contact cu produsele alimentare periculoase și/sau neconforme” se exclude. Actele normative nu prevăd efectuarea expertizei suplimentare a produselor neconforme.	S-a luat act. Prevederea a fost exclusă din proiect.
	110	4.4. alin. (9) va avea următorul cuprins: „(9) Condițiile de introducere pe piață, utilizare și etichetare a aditivilor alimentari, aromelor alimentare și enzimelor alimentare se stabilesc în baza reglementărilor aprobate de Guvern”, deoarece aditivii alimentari, aromele alimentare și enzimele alimentare sunt reglementate prin acte normative separate.	S-a luat act. Prevederea a fost exclusă din proiect.
	111	4.5. la alin. (10) textul „Regulamentul privind alimentele noi, aprobat de Guvern” se substituie cu textul „prevederile reglementărilor aprobate de Guvern” întrucât în conformitate cu art.	S-a luat act. Prevederea a fost exclusă din proiect.

		55, alin. (3) din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative, trimiterea la un act normativ de nivel inferior nu este admisă.	
	112	4.6. după alineatul 11, se propune de introdus un nou aliniat cu următorul cuprins: „Suplimentele alimentare care conțin exclusiv vitamine și/sau minerale, produsele alimentare pentru sugari și copii mici, formulele de început și continuare pentru sugari, produsele alimentare destinate unor scopuri medicale speciale, înlocuitorii unei diete totale pentru controlul greutatei, produsele alimentare cu adaos de vitamine și minerale sunt introduse pe piață doar dacă au fost notificate”. Introducerea notificării pentru aceste categorii de produse este necesară pentru asigurarea evidenței și supravegherii eficiente a produselor plasate pe piață. O astfel de cerință este prevăzută de legislația Uniunii Europene pentru categoriile respective de produse.	S-a luat act. Prevederea a fost exclusă din proiect.
	113	4.7. alin. (12) se propune a fi completat cu următorul text: „Lista nutrimenților deficitare, categoriile de produse alimentare supuse fortificării și condițiile de fortificare se stabilesc în baza datelor privind starea de sănătate și starea de nutriție a populației.”	S-a luat act. Prevederea a fost exclusă din proiect.
	114	5. La art. 17 se propune excluderea alin. (11), deoarece repetă prevederile alin. (10) referitoare la comunicarea informațiilor solicitate în termen de 24 de ore.	Se acceptă.
	115	6. La art. 18, alin. (3) cuvintele „operatorii economici” se substituie cu cuvintele „operatorii în domeniul alimentar”. Atragem atenția asupra necesității uniformizării prezentei sintagme pe parcursul întregului cuprins al proiectului de lege, astfel încât formularea utilizată să fie conformă cu definiția noțiunii de „operator în domeniul alimentar” prevăzută la articolul 2.”	Se acceptă.
	116	7. La art. 20, alin. (5) va avea următorul cuprins: „(5) Prepararea, comercializarea, inclusiv în unitățile comerciale de pe teritoriu, și distribuirea produselor alimentare interzise preșcolarilor și elevilor în instituțiile de învățământ general precum și în taberele de odihnă și întremare a sănătății copiilor și adolescenților sunt reglementate de autoritățile publice centrale de specialitate”, întrucât acestea sunt	Nu se acceptă. Prevederea respectivă nu se regăsește în conținutul actual al proiectului. Prevederea propusă vizează reglementarea unei categorii specifice de produse alimentare și a condițiilor de

		prevăzute în Ordinul comun al ministrului sănătății și al ministrului educației și cercetării nr. 488/834/2025 cu privire la organizarea și asigurarea sănătății nutriționale a copiilor și elevilor din instituțiile de învățământ general.	preparare, comercializare și distribuire a acestora în instituțiile de învățământ și în taberele de odihnă și întremare a sănătății copiilor și adolescenților. Aspectele respective sunt reglementate prin Ordinul comun al ministrului sănătății și al ministrului educației și cercetării nr. 488/834/2025 cu privire la organizarea și asigurarea sănătății nutriționale a copiilor și elevilor din instituțiile de învățământ general și nu țin de obiectul de reglementare al prezentului proiect, care stabilește cerințele generale privind siguranța alimentelor.
	117	8. La art. 22, în denumire și în cuprins, cuvintele „materialele destinate să vină în contact cu produsele alimentare” se exclud.	Se acceptă
	118	8.1. alin(1), textul „sanitaro-epidemiologice” se substituie cu cuvântul „sanitare” iar textul „de către autoritatea competentă în conformitate cu competențele ce îi sunt atribuite” se va exclude;	Se acceptă
	119	8.2. alin (3), (5) cuvintele „autoritatea competentă și supraveghere de stat” se exclude.	Se acceptă
	120	9. La art. 23, alin. (6): 9.1. lit. h) textul „,inclusiv a apelor” se exclude. În conformitate cu prevederile art. 7, alin. (1), lit. c) din Legea nr. 182/2019 privind calitatea apei potabile, Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor asigură supravegherea calității apei potabile utilizate de întreprinderile alimentare și supravegherea pe piață a apei potabile îmbuteliate (exclusiv). Mențiunea „inclusiv a apelor” din versiunea actuală lasă loc de interpretare, precum că Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor ar supraveghea și alte surse de apă potabilă, nu doar cele îmbuteliate care sunt prevăzute prin lege.	Se acceptă
	121	9.2. lit. n) va avea următorul cuprins: „supravegherea și controlul privind fabricarea și utilizarea materialelor și a obiectelor destinate să vină în contact cu produsele alimentare” deoarece sunt domeniile de competență ale Agenției Națională pentru Siguranța Alimentelor	Se acceptă parțial

		în conformitate cu prevederile Legii nr. 82/2024 privind controalele oficiale în domeniul agroalimentar.	
	122	10. La art. 24: 10.1. lit. e) se propune de exclus, deoarece produsele, serviciile și activitățile cu impact asupra sănătății publice supuse procedurii de autorizare sanitară sunt reglementate prin Legea nr. 10/2009 privind supravegherea de stat a sănătății publice.	Se acceptă parțial
	123	10.2. lit. g) cuvintele „alimentelor noi” se exclud. Având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 165/2025 pentru aprobarea Regulamentului privind alimentele noi, care stabilesc că responsabilitatea pentru implementarea și controlul respectării cerințelor privind alimentele noi revine Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare și Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor, domeniul alimentelor noi nu se încadrează în sfera de competență a Ministerului Sănătății. Prin urmare, atribuțiile ce țin de reglementarea, notificarea și controlul alimentelor noi sunt exercitate de autoritățile competente desemnate prin actul normativ menționat.	Se acceptă
	124	10.3. lit. f) se propune de exclus. Supravegherea și controlul materialelor destinate să vină în contact cu produsele alimentare nu țin de competența Ministerului Sănătății. Mai mult ca atât, conform prevederilor art. 4, alin. (1) din Legea nr.82/2024 privind controalele oficiale în domeniul agroalimentar, Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor este autoritatea competentă care organizează și efectuează controlul oficial și alte activități oficiale în domeniile menționate la art. 1 alin. (2) din legea prenotată.	Se acceptă Reformulat
Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării al Republicii Moldova <i>Nr.03-2136 din 24.06.2026</i>	125	La art. 2 Noțiuni, propunem de completat cu o noțiune nouă „lot” – astfel cum este definit la art. 2 din Legea nr. 279/2017 privind informarea consumatorului cu privire la produsele alimentare. Această completare va oferi operatorilor economici o mai bună înțelegere în separarea loturilor de produse la finele procesului tehnologic și în asigurarea trasabilității.	Se acceptă

	126	La art. 8, alin. (1): Norma stabilește că „Guvernul adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, un plan general referitor la comunicarea riscurilor cu scopul de a îndeplini obiectivele, în conformitate cu principiile generale stabilite la art. 7. Autoritatea competentă actualizează permanent planul general, ținând seama de progresele tehnice și științifice și de experiența dobândită”. Guvernul adoptă un plan prin „act de punere în aplicare”. În sistemul juridic al Republicii Moldova, Guvernul adoptă Hotărâri de Guvern. Textul trebuie aliniat prevederilor Legii nr. 100/2017 cu privire la actele normative. Prin urmare, se recomandă de a exclude sintagma „prin intermediul unor acte de punere în aplicare”.	Se acceptă
	127	La art. 10, alin. (2): Norma prevede că, „La import, produsele alimentare și materialele destinate să vină în contact cu produsele alimentare sunt însoțite de acte ce confirmă siguranța acestora, emise de autoritatea competentă din țara de origine, și de acte ce confirmă calitatea acestora, eliberate de producător”. Această cerință cumulativă este rigidă, or în UE, importurile se bazează pe certificate sanitare-veterinare/fitosanitare doar pentru produse cu risc ridicat (origine animală). Pentru cele non-animale, solicitarea de acte oficiale generalizate încalcă principiul proporționalității, prevăzut în Legea nr. 235/2006 cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător. Regulamentul (CE) nr. 178/2002 și Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 931/2011 nu prevăd astfel de cerințe. Prin urmare, se recomandă argumentarea introducerii unor astfel de norme în Nota de fundamentare.	Nu se acceptă La art. 10, alin. (2) sunt expuse prevederi naționale, necesare pentru conformitatea agenților economici la cerințele de siguranță alimentară.
	128	La art. 11, alin. (4): Norma stabilește că, „La solicitarea operatorului din domeniul alimentar, autoritatea competentă certifică siguranța produselor alimentare destinate exportului sau reexportului prin eliberarea certificatului de sănătate. Certificatul de sănătate se eliberează în urma rezultatelor încercărilor de laborator efectuate de laboratorul de referință sau de un laborator acreditat, prin care confirmă corespunderea produselor alimentare	Se acceptă. Reformulat

		cu legislația alimentară din țara de export. La efectuarea încercărilor de laborator, prelevările de probe se efectuează de către autoritatea emitentă a certificatului”. Astfel, pentru a evita interpretări că certificatul de sănătate este obligatoriu, se recomandă completarea propoziției a doua, după cuvintele „certificatul de sănătate” cu cuvintele „ <i>poartă caracter benevol</i> ”.	
	129	La art.12: Potrivit art.12 alin (1) autorității competente i se atribuie competențe noi nespecifice domeniului de activitate cum ar fi: (b) promovează coordonarea activității în domeniul standardelor alimentare și privind hrana pentru animale desfășurată de organizații internaționale guvernamentale și neguvernamentale; (d) acordă o atenție deosebită necesităților speciale de dezvoltare, financiare și comerciale ale țărilor în curs de dezvoltare, astfel încât standardele internaționale să nu creeze obstacole inutile în calea exporturilor din țările în curs de dezvoltare.	Nu se acceptă Articolul menționat nu se regăsește în actualul conținut al proiectului .
	130	Totodată, observăm că art. 13 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare, care se transpune în prezentul proiect, aceste competențe sunt atribuite „Comunității și statelor membre” și nu unei autorități competente individuale. În acest context, prevederile art. 12 alin. (1) necesită a fi revizuite și adaptate corespunzător competențelor și atribuțiilor autorității competente din Republica Moldova, pentru a asigura concordanța acestora cu cadrul instituțional național și cu obiectul de activitate al autorității vizate.	Se acceptă

	131	La art. 15, alin. (5): Norma prevede că „Conformitatea unei hrane pentru animale cu cerințele speciale aplicabile acelei hrane pentru animale nu împiedică autoritățile competente să ia măsuri adecvate de impunere a restricțiilor privind introducerea acesteia pe piață ori să solicite retragerea sa de pe piață în cazurile în care există motive să se considere că, în pofida acestei conformități, hrana pentru animale nu prezintă siguranță”. Autoritățile competente la care face referință autorul sunt cele prevăzute la art. 15, alin. (5) din Regulamentul (CE) nr. 178/2002, deoarece normele respective sunt adresate statelor membre, însă în Republica Moldova, autoritatea competentă este Agenția Națională de Siguranța Alimentelor. În context, se recomandă de a substitui cuvintele „autoritățile competente” cu cuvintele „autoritatea competentă”. Obiecție valabilă și pentru art. 18, alin. (1) și (2) și art. 19 alin. (3) și (4).	Se acceptă
	132	La art. 16, alin. (1) : Norma stabilește că „Fără a aduce atingere cerințelor speciale din legislația alimentară, etichetarea, publicitatea și prezentarea produselor alimentare sau a hranei pentru animale ...”. Astfel, sintagma „cerințelor speciale din legislația alimentară” necesită a fi reformulată, fiind efectuate trimiteri la Legea nr. 279/2017 privind informarea consumatorului cu privire la produsele alimentare. Totodată, prevederile alineatului (5), conform cărora „autoritatea competentă aplică măsuri și sancțiuni eficiente, proporționale și disuasive aplicabile în cazul încălcării legislației privind alimentele și hrana pentru animale”, constituie transpunere mecanică a reglementării UE. Aceste prevederi deja sunt implementate în cadrul legal. În acest context, se recomandă de a exclude toate normele sau de a le reformula. Obiecție valabilă și pentru art. 17, alin. (6) („în temeiul dispozițiilor relevante ale legislației naționale cu privire la trasabilitatea alimentelor”), art. 18, alin. (3) și art. 19, alin. (3) („în conformitate cu legislația internă și practica legală”).	Se acceptă. Reformulat
	133	La art. 21, alin. (9): Norma stipulează că „Autoritatea competentă aprobă, prin ordinul directorului general, procedura și formularele necesare pentru supravegherea eficientă a procesului de	Nu se acceptă Prin această prevedere se subînțelege descrierea etapelor succesive ce necesită a fi întreprinse în cazul

		retragere/rechemare a produselor neconforme legislației alimentare”. Însă, acest proces vizează obligațiile directe și drepturile operatorilor economici. Conform Legii nr. 100/2017 cu privire la actele normative și Legii nr. 235/2006 cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător, actele care stabilesc obligații pentru mediul de afaceri nu pot fi aprobate prin ordinul directorului general al ANSA, ci prin Hotărâre de Guvern. În context, recomandăm următoarea redacție: „(9) Guvernul aprobă procedura și formularele necesare pentru supravegherea eficientă a procesului de retragere/rechemare a produselor neconforme legislației alimentare”.	retragerii/rechemării produselor alimentare neconforme reglementărilor în domeniul alimentar printr-o instrucțiune aprobată prin Ordinul directorului general al ANSA. Ordinul nr. 149/2023
	134	La art. 29 alin. (2): Norma prevede că, „Autoritatea competentă instituie de îndată o celulă de criză la care participă și autoritățile publice centrale, de asemenea, dacă este necesar, asigură asistență științifică și tehnică”. Astfel, sintagma „participă și autoritățile publice centrale”, este lipsită de predictibilitate și claritate instituțională. Textul este vag, nu specifică autoritățile concrete și nu stabilește care dintre autorități va asigura conducerea operațională a celulei de criză, or într-o criză majoră de siguranță alimentară (ex: contaminare în masă cu Salmonella), lipsa unei ierarhii clare în lege va duce la blocaj instituțional între autoritățile publice centrale.	Se acceptă Reformulat
Grupului de lucru al Comisiei de stat pentru reglementarea activității de întreprinzător <i>Nr. 38-78-7428 din 24.06.2026</i>	135	Aplicarea noțiunii de introducere pe piață (în forma actuală sau cea propusă prin proiectul de lege), care deși corespunde acquis-ul comunitar, generează uneori blocaje practice în cazul produselor alimentare importate care necesită aplicarea etichetei în limba de stat, reetichetare sau alte ajustări necesare pentru conformarea cu legislația națională privind informarea consumatorului. Pentru efectuarea acestor operațiuni, marfa trebuie să poată ajunge într-un antrepozit vamal, depozit autorizat sau alt spațiu controlat, unde operatorul să poată realiza conformarea înainte ca produsul să fie expus, oferit spre vânzare sau comercializat. În practică, însă, trecerea frontierei sau deținerea produselor în depozit este asimilată cu introducerea pe piață. Acest fapt determină blocarea mărfurilor pe motiv că eticheta nu este conformă la acel moment, deși	Nu se acceptă Noțiunea de la art. 2 alin. (1) transpune literal art. 3 pct. 8 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002. O excepție națională ar face transpunerea incompatibilă. Problema descrisă nu ține de definiție, ci de etichetarea în limba de stat (Legea nr. 279/2017) și de practica controalelor la frontieră (Legea nr. 82/2024).

		neconformitatea este una formală și poate fi remediată înainte ca produsul să fie comercializat. Considerăm că această abordare este disproporționată. Pentru a evita asemenea interpretări, cadrul normativ urmează a fi clarificat și propunem expunerea art. 10 alin. (2) în următoarea redacție: „(2) La import, produsele alimentare și materialele destinate să vină în contact cu produsele alimentare sunt însoțite de acte ce confirmă siguranța acestora, emise de autoritatea competentă din țara de origine, și de acte ce confirmă calitatea acestora, eliberate de producător. În sensul prezentului articol, nu se consideră introduse pe piață produsele alimentare și hrana pentru animale care rămân sub controlul operatorului economic și nu sunt puse la dispoziția terților, fiind supuse măsurilor necesare anterior comercializării acestora în conformitate cu cerințele legislației.”	
	136	Referitor la noțiunea legislație alimentară - actele cu putere de lege și actele administrative referitoare la produse alimentare, în general, și la siguranța produselor alimentare în special, la nivel comunitar sau național; ea acoperă orice etapă de producție, prelucrare și distribuție a produselor alimentare și a hranei pentru animale produsă sau folosită pentru hrana pentru animale de la care se obțin produse alimentare, cuvintele „actele cu putere de lege și actele administrative referitoare la produse alimentare, în general, și la siguranța produselor alimentare în special, la nivel comunitar sau național” ridică semne de întrebare și nu corelează cu cadrul normativ național. Menționăm, că în proiect este des utilizată noțiunea respectivă. Pentru a evita situații de conflict de norme și de interpretări diferite, se recomandă de adaptat prevederile respective la prevederile Legii nr. 100/2017 cu privire la actele normative, în special cu noțiunea act normativ și la alte norme relevante. Menționăm, că Legea nr. 100/2017 nu conține prevederi referitor la actele normative generale sau speciale. Legea prevede că în funcție de caracterul lor, normele juridice se împart în generale, speciale și derogatorii (alin. (1) al art. 5). Menționăm și prevederile alineatului (1) al articolului 8, care stabilesc că Guvernul adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, un plan general referitor la comunicarea riscurilor ... mai departe după text. Prevederile respective tot necesită a fi reformulate prin	Se acceptă

		excluderea cuvintelor „prin intermediul unor acte de punere în aplicare” - formulare nespecifică pentru cadrul normativ.	
	137	Proiectul prevede noțiunea certificat de calitate – document emis de producător, prin care se garantează corespunderea calității și siguranței loturilor livrate de produse alimentare cu cerințele stabilite în legislația alimentară. Totodată, proiectul prevede, că lotul de produse alimentare livrat de distribuitor trebuie să fie însoțit de copia de pe certificatul de calitate și/sau de copia de pe documentul care atestă siguranța și calitatea acestuia, emise de producător (alineatul (13) al articolului 14). În procesul de producție operatorii vor recepționa doar materii prime alimentare sigure pentru consum, însoțite de certificatele de calitate eliberate de producători sau certificatul sanitar veterinar (alineatul (17) al articolului 14). Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare și Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 931/2011 al Comisiei din 19 septembrie 2011 privind cerințele în materie de trasabilitate a alimentelor de origine animală stabilite în Regulamentul (CE) nr. 178/2002 nu prevăd așa certificat și se recomandă de argumentat necesitatea documentului respectiv în Nota de fundamentare. Certificatul de calitate este prevăzut și conform cadrului legal în vigoare și se recomandă de expus în Nota de fundamentare informații referitor la implementarea prevederilor respective. Menționăm, că Regulamentul (CE) nr. 178/2002 și, în special Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 931/2011, conțin doar norme referitor la trasabilitate (art.18-20 și corespunzător art. 1 și 3), norme transpuse prin proiect (art. 17-19) și care se referă doar la produsele alimentare. Astfel, conform reglementărilor UE, accentul se pune pe trasabilitate, care este un instrument de bază pentru a asigura conformitatea.	Se acceptă

	138	Proiectul prevede noțiunea nutrimente și/sau suplimente alimentare – astfel cum este definit la pct. 4 din Regulamentului sanitar privind suplimentele alimentare, aprobat de Guvern. Pentru a asigura un nivel mai înalt de previzibilitate, se recomandă de prevăzut textul noțiunii în lege.	Se acceptă
	139	La alineatul (1) al articolului 10 sunt necesare modificări redacționale, cuvintele „țara de destinație” fiind substituite cu cuvintele „Republica Moldova”. Totodată, alineatul (2) prevede, că la import, produsele alimentare și materialele destinate să vină în contact cu produsele alimentare sunt însoțite de acte ce confirmă siguranța acestora, emise de autoritatea competentă din țara de origine, și de acte ce confirmă calitatea acestora, eliberate de producător. Prevederi similare se regăsesc și la alineatul (8) al articolului 14 din proiect. Regulamentul (CE) nr. 178/2002 și Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 931/2011 nu prevăd așa cerințe și se recomandă argumentarea unor astfel de norme în Nota de fundamentare.	Se acceptă
	140	Pentru a evita interpretările greșite la posturile de frontieră, recomandăm clarificarea textului la art. 10 alin. (4) liniuța a doua: "60 de zile, în cazul produselor cu termen de valabilitate mai mare de 90 de zile" (în loc de „de la 90 de zile”).	Se acceptă
	141	Prevederile alineatului (4) al articolului 11 stabilesc, că la solicitarea operatorului din domeniul alimentar, autoritatea competentă certifică siguranța produselor alimentare destinate exportului sau reexportului prin eliberarea certificatului de sănătate.	Se acceptă

	142	Certificatul de sănătate se eliberează în urma rezultatelor încercărilor de laborator efectuate de laboratorul de referință sau de un laborator acreditat, prin care confirmă corespunderea produselor alimentare cu legislația alimentară din țara de export. La efectuarea încercărilor de laborator, prelevările de probe se efectuează de către autoritatea emitentă a certificatului. Pentru a evita interpretări că certificatul de sănătate este obligatoriu, se recomandă completarea propoziției a doua, după sintagma „Certificatul de sănătate” fiind prevăzute cuvintele ”poartă caracter benevol”. Totodată, se recomandă de analizat oportunitatea includerii prevederilor alineatului (4) la alineatul (3), dacă certificatul de sănătate se solicită în baza unui acord bilateral. De asemenea, proiectul și Nota de fundamentare nu oferă claritate referitor la responsabilitatea emitentului certificatului de sănătate în caz de neconformitate.	Nu se acceptă Certificatul de sănătate se eliberează nu doar în baza acordurilor bilaterale (alin. (3)), ci și când îl cer autoritățile țării importatoare (alin. (1)) sau la inițiativa exportatorului. Contopirea alineatelor ar restrânge nejustificat aplicarea.
	143	Prevederile alineatului (1) al articolului 12 stabilesc, că fără a aduce atingere drepturilor și obligațiilor lor, autoritatea competentă: (d) acordă o atenție deosebită necesităților speciale de dezvoltare, financiare și comerciale ale țărilor în curs de dezvoltare. Prevederile respective ridică semne de întrebare și pot fi calificate ca transpunere mecanică a unor norme UE cu aplicabilitate directă. În acest sens menționăm, că articolul 13 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 prevede, că fără a aduce atingere drepturilor și obligațiilor lor, Comunitatea și statele membre: (d) acordă o atenție deosebită necesităților speciale de dezvoltare, financiare și comerciale ale țărilor în curs de dezvoltare, astfel încât standardele internaționale să nu creeze obstacole inutile în calea exporturilor din țările în curs de dezvoltare. Se recomandă excluderea din proiect a normelor transpuse din regulamentele UE, care au aplicabilitate directă sau de reformulat astfel de norme, acestea fiind adaptate la cadrul normativ național.	Se acceptă

	144	Prevederile art. 13 alin. (8) din proiect permite autorității competente să restricționeze introducerea pe piață sau să solicite retragerea unui produs alimentar chiar și în situația în care acesta este conform cu cerințele aplicabile, dacă există motive de a suspecta existența unui risc. Considerăm că o asemenea intervenție ar trebui să fie fundamentată pe o evaluare documentată a riscului și să respecte principiul proporționalității, în special având în vedere impactul semnificativ pe care astfel de măsuri îl pot avea asupra operatorilor economici.	Se acceptă
	145	Proiectul prevede că aditivii alimentari, substanțele nutritive utilizate ca fortifianți, nutrimentele, precum și materialele destinate să vină în contact cu produsele alimentare trebuie autorizate sanitar (alineatului (4) al articolului 14), suplimentele alimentare, altele decât cele care conțin exclusiv vitamine și/sau minerale, sunt introduse pe piață doar dacă sunt înregistrate de Agenția Națională pentru Sănătate Publică (alineatului (11) al articolului 14). Totodată, sunt prevăzute și alte atribuții ale Ministerului Sănătății în domeniul siguranței alimentelor, în special la literele e) și f) al articolului 24. Pentru a evita situații de interacțiune a operatorilor economici cu ANSA și cu Ministerul Sănătății în cazul unor produse, care la diferite etape se autorizează/supraveghează de acestea, și pentru a optimiza cheltuielile administrative, se recomandă de stabilit toate atribuțiile menționate doar pentru ANSA.	Se acceptă parțial

	146	Prevederile alineatului (18) al articolului 14 stabilesc, că recomandarea privind elaborarea și implementarea planului de autocontrol al operatorilor din domeniul alimentar este aprobată prin ordinul directorului general al autorității competente. Prevederi similare se regăsesc și în Legea 306/2018, care va fi abrogată conform acestui proiect. Se recomandă de analizat oportunitatea unei astfel de abordări, deoarece recomandarea nu poartă caracter obligatoriu, iar proiectul prevede doar noțiunea plan de autocontrol, fără a specifica mai detaliat cerințele și obligațiile operatorilor față de acest plan de autocontrol. Dacă cerințele față de planul de control vor fi prevăzute în lege, operatorii vor fi obligați să le respecte, inclusiv având posibilitatea de a consulta recomandarea (ghidul) elaborat de autoritatea competentă.	Se acceptă
	147	Prevederile alineatului (5) al articolului 15 stabilesc, că conformitatea unei hrane pentru animale cu cerințele speciale aplicabile acelei hrane pentru animale nu împiedică autoritățile competente să ia măsuri adecvate de impunere a restricțiilor privind introducerea acestora pe piață ... mai departe după text. Autoritățile competente sunt prevăzute la alineatul (5) al a articolului 15 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 deoarece normele respective sunt adresate statelor membre. În Republica Moldova ANSA este autoritatea competentă și se recomandă de substituit cuvintele „autoritățile competente” cu cuvintele „autoritatea competentă”. Recomandare valabilă și pentru alin. (1) și (2) al art. 18, alin. (3) și (4) al art. 19.	Se acceptă

	148	Prevederile alineatului (1) al articolului 16 stabilesc, că fără a aduce atingere cerințelor speciale din legislația alimentară, etichetarea, publicitatea și prezentarea produselor alimentare sau a hranei pentru animale ... mai departe după text. Cuvintele „cerințelor speciale din legislația alimentară” ridică semne de întrebare și necesită a fi reformulate, fiind efectuate trimiteri la Legea nr. 279/2017 privind informarea consumatorului cu privire la produsele alimentare. Totodată, prevederile alineatului (5), conform cărora autoritatea competentă aplică măsuri și sancțiuni eficiente, proporționale și disuasive aplicabile în cazul încălcării legislației privind alimentele și hrana pentru animale constituie transpunere mecanică a reglementării UE. Menționăm, că aceste prevederi deja sunt implementate în cadrul legal. În acest context, se recomandă de revăzut proiectul și de exclus toate normele de așa gen sau de reformulat (spre exemplu, alin. (6) al art. 17 (în temeiul dispozițiilor relevante ale legislației naționale cu privire la trasabilitatea alimentelor), alin. (3) al art. 18 (în conformitate cu legislația internă și practica legală), alin. (3) al art. 19) (în conformitate cu legislația internă și practica legală).	Se acceptă
	149	Spre deosebire de Legea 306/2018, proiectul impune la art. 17 alin. (5) un set de date extrem de detaliat pentru produsele de origine animală, iar alin. (7) obligă operatorii ca aceste informații să fie „actualizate zilnic”. Pentru zona de comerț cu amănuntul, unde rulajul este imens, o raportare și actualizare zilnică pe loturi reprezintă o sarcină IT și administrativă disproporționată și aproape imposibil de realizat în practică. Se recomandă excluderea sectorului de comerț cu amănuntul de la obligația de „actualizare zilnică” (art. 17 alin. (7)) sau reformularea articolului astfel încât actualizarea să se facă „la momentul recepției și livrării lotului”, nu zilnic.	Se acceptă parțial Datele de la alin. (5) se menține: transpune literal art. 3 alin. (1) din Regulamentul 931/2011 și privește doar alimentele de origine animală. Obligația de actualizare zilnică vine din art. 3 alin. (3) din același regulament. A fost reformulată ca înregistrare la fiecare recepție și expediere de lot, conform propunerii Grupului de lucru. Ea privește doar loturile furnizate altor operatori, nu vânzările către consumatorul final, și nu presupune raportarea zilnică către autoritate.
	150	Prevederile alineatului (11) al articolului 17, care stabilesc, că în cazul produselor alimentare care nu prezintă siguranță, informațiile solicitate se comunică în termen de 24 de ore repetă prevederi ale alin. (10).	Se acceptă

	151	Proiectul prevede obligația operatorului de a retrage produsele periculoase "de îndată" (art. 18). În același timp, art. 21 alin. (1) menționează un termen de "15 zile lucrătoare" pentru retragerea de pe piață. Pentru o rețea de hipermagazine, procedura fizică necesită un timp operațional minim. Se recomandă precizarea clară în lege că „informarea” autorităților și blocarea la vânzare se fac de îndată, iar „retragerea fizică” (colectarea produselor din magazine) se încadrează în termenul de 15 zile lucrătoare.	Se acceptă
	152	Proiectul introduce obligația respectării Legii nr. 48/2023 privind securitatea cibernetică pentru operatorii alimentar (art. 18 alin. (5)). Considerăm că această prevedere excedează scopul unei legi a siguranței alimentelor și poate crea confuzie privind controalele ANSA. Se recomandă excluderea acestui alineat, având în vedere că obligațiile de securitate cibernetică sunt deja reglementate de norme speciale și controlate de alte instituții, nefiind în competența inspectorilor sanitar-veterinari.	Se acceptă
	153	Prevederile alineatului (6) al articolului 18 stabilesc, că producerea, transportul, depozitarea și introducerea pe piață a produselor alimentare și a materialelor destinate să vină în contact cu produsele alimentare se efectuează în spații și în condiții ce corespund cerințelor prezentei legi, iar operatorii din domeniul alimentar dețin autorizații sanitare veterinare de funcționare eliberate în conformitate cu art. 18 din Legea nr. 221/2007 privind activitatea sanitar-veterinară sau dețin certificate de înregistrare în domeniul siguranței alimentelor. Prevederile respective nu se acceptă, deoarece pot extinde considerabil activitățile care necesită autorizare sau înregistrare față de activitățile economice stabilite în anexa nr. 6 la Legea nr. 221/2007. Se recomandă reformularea prevederilor respective, fiind stabilit următorul cuprins: „Producerea, transportul, depozitarea și introducerea pe piață a produselor alimentare și a materialelor destinate să vină în contact cu produsele alimentare se efectuează în spații și în condiții ce corespund cerințelor prezentei legi și în conformitate cu art. 18 din Legea nr. 221/2007 privind activitatea sanitar-veterinară.	Se acceptă

	154	Prevederile alineatului (9) al articolului 21 stabilesc, că autoritatea competentă aprobă, prin ordinul directorului general, procedura și formularele necesare pentru supravegherea eficientă a procesului de retragere/rechemare a produselor neconforme legislației alimentare. Pentru asigurarea unui nivel înalt de previzibilitate, se recomandă aprobarea prin hotărâre de Guvern a procedurii de retragere/rechemare a produselor neconforme legislației alimentare.	Nu se acceptă Obligațiile operatorilor (retragerea, rechemarea, termenele, informarea autorității și a consumatorilor) sunt stabilite direct în lege (art. 18 și 21). Ordinul ANSA detaliază doar etapele tehnice și formularele pentru supravegherea procesului; în prezent se aplică Ordinul ANSA nr. 149/2023. Pentru claritate, alineatul s-a completat cu precizarea că ordinul nu poate stabili obligații suplimentare celor din lege.
	155	La alineatul (3) al articolului 22 propoziția a doua prevede, că operatorul din domeniul alimentar deținător al produselor și/sau materialelor respective alege modul și condițiile de utilizare condiționată sau de nimicire a acestora în conformitate cu legislația alimentară și le coordonează cu autoritatea competentă și supraveghere de stat care a emis decizia corespunzătoare. Se recomandă reformularea prevederilor referitor la coordonare în prevederi de informare prealabilă a autorității competente și supraveghere de stat care a emis decizia corespunzătoare. Astfel, propoziția a doua va avea următorul cuprins: „Operatorul din domeniul alimentar deținător al produselor și/sau materialelor respective alege modul și condițiile de utilizare condiționată sau de nimicire a acestora în conformitate cu legislația alimentară și informează autoritatea competentă și supraveghere de stat care a emis decizia corespunzătoare.”	Se acceptă parțial Coordonarea s-a înlocuit cu informarea prealabilă în scris. Informarea trebuie să fie prealabilă, pentru că utilizarea condiționată și nimicirea se fac sub supravegherea inspectorilor (art. 22 alin. (4)).
	156	Prevederile alineatului (1) al articolului 31 stabilesc, că încălcarea prevederilor prezentei legi atrage după sine răspunderea contravențională, civilă sau penală. Normele respective sunt de ordin general și necesită a fi excluse, deoarece cadrul legal deja conține sancțiuni pentru anumite fapte.	Se acceptă

	157	Nota de fundamentare • Condițiile ce au impus elaborarea proiectului actului normativ La sub punctului 2.2 este necesar de reformulat problema – informația referitor la neasigurarea identificării produselor alimentare importate la postul de control la frontieră nu poate constitui problemă și poate fi calificată ca lipsa unui instrument de soluționare a problemei sau cauză a problemei. Se va prezenta numărul estimativ de agenți economici, care vor fi obligați să se conformeze cerințelor prevăzute de proiect. Totodată informația referitor la delimitarea competențelor între ANSA și Ministerul Sănătății nu este relevantă pentru compartimentul respectiv și necesită a fi exclusă. Așa informație poate să se regăsească la compartimentul ”Identificarea opțiunilor”. Menționăm, că pentru a facilita activitatea de întreprinzător și de a optimiza cheltuielile administrate, de recomandă examinarea oportunității de stabilire doar a unei singure autorități responsabile de siguranța alimentelor.	Se acceptă
	158	• Obiectivele urmărite și soluțiile propuse La acest compartiment se recomandă de stabilit obiectivele în mod măsurabil și fixat în timp pentru viitor. De asemenea, se vor expune rezultatele scontate după adoptarea și implementarea actului normativ.	Se acceptă
	159	• Avizarea și consultarea publică a proiectului actului normativ La acest compartiment se recomandă prezentarea informației referitor la organizarea consultărilor publice a proiectului și Notei de fundamentare cu reprezentanții mediului de afaceri, fiind expuse rezultatele acestor consultări.	Se acceptă
FCP „Pegas” SRL <i>Aviz prezentat în cadrul ședinței cu mediul de afaceri din data de 10.09.26</i>	160	În fapt, la moment se află în procedură de consultare publică proiectul de lege pentru aprobarea cerințelor generale privind siguranța alimentelor elaborat de către Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare, disponibil pentru vizualizare la adresa paginii web https://particip.gov.md/ro/document/stages/anunt-privind-initierea-elaborarii-proiectului-de-lege-pentru-modificarea-legii-nr3062018-privind/16041.	Se acceptă Articolul 10 alin. (4) are următoarul cuprins: „(4) Se interzice importul produselor alimentare destinate direct consumatorului final în cazul în care, la data importului, perioada rămasă până la expirarea termenului de valabilitate este mai mică decât:

	Potrivit proiectului de lege enunțat supra, art. 10 alin. (4) are următorul conținut: „Se interzice importul de produse alimentare în cazul în care din termenul de valabilitate al acestora a rămas mai puțin de: — 1/2 din termen, în cazul produselor cu termen de valabilitate de până la 90 de zile inclusiv; — 60 de zile, în cazul produselor cu termen de valabilitate de la 90 de zile”. Reieșind din faptul aflării proiectului de lege la etapa consultărilor publice, compania FCP „Pegas” SRL propune efectuarea următoarei modificări în proiectul nominalizat: 1. Considerăm termenul de 60 de zile în cazul produselor cu termen de valabilitate de la 90 de zile ca fiind unul nerezonabil și foarte redus, deoarece siguranța produselor (inclusiv a produselor din carne — materie primă importul cărora este efectuat constant de către compania noastră) depinde de respectarea termenului total de valabilitate stabilit de producător. 2. Pe cale de consecință, faptul că la momentul efectuării importului unui produs au rămas mai puțin de 60 de zile (55–58 zile) din termenul său de valabilitate nicidecum nu constituie un indiciu că produsul nu este sigur pentru consum, dimpotrivă, el fiind perfect pentru consum, dar absolut nemotivat respins la intrarea în țară de către autoritățile de control. Stabilirea unui termen de 60 de zile nu ține cont de diferențele dintre termenele de valabilitate ale produselor (materie primă) și poate conduce la interzicerea importului unor produse conforme și sigure pentru consum. 3. Astfel, acest termen nu realizează o diferențiere suficientă între produsele cu termene de valabilitate diferite. Spre exemplu, aceeași limită minimă de 60 de zile urmează să fie aplicată atât unui produs cu termen de valabilitate de câteva luni, cât și unui produs cu termen de valabilitate de unul, doi sau chiar mai mulți ani. Astfel, criteriul	a) ½ din termenul de valabilitate, pentru produsele cu un termen de valabilitate de până la 90 de zile inclusiv; b) 60 de zile, pentru produsele cu un termen de valabilitate mai mare de 90 de zile. (5) Se interzice importul materiilor prime destinate fabricării produselor alimentare în cazul în care, la data importului, perioada rămasă până la expirarea termenului de valabilitate este mai mică de ⅓ din termenul de valabilitate.”
--	--	---

		propus nu reflectă proporțional perioada în care produsul, materia primă, este admisibil pentru comercializare. 4. O asemenea restricție generează consecințe economice negative pentru agenții economici, producătorii autohtoni din sectorul alimentar. Or, în activitatea de import, termenul rămas până la expirarea produsului este influențat de o multitudine de factori obiectivi, inclusiv durata transportului internațional, procedurile vamale, controalele efectuate la frontieră, formalitățile de certificare etc. În aceste condiții, stabilirea unei limite de 60 de zile poate determina imposibilitatea importării unor loturi de materie primă care sunt în continuare sigure și conforme și care asigură activitatea economică zilnică a producătorului autohton. 5. Mai mult ca atât, termenul existent la moment de 60 de zile în cazul produselor cu termen de valabilitate de la 90 de zile conduce la creșterea costurilor suportate de importatori, la reducerea sortimentului de produse disponibile pe piața Republicii Moldova, cât și la majorarea prețurilor pentru consumatorul final. Totodată, acest termen are un impact esențial per ansamblu asupra activității producătorului autohton, lăsându-l vulnerabil la blocaje în activitatea economică zilnică. Existența termenului nominalizat de 60 de zile formează și o risipă alimentară, deoarece produsele importate ca materie primă rămân cu 50–58 zile de valabilitate, fiind absolut perfecte, dar artificial respinse la intrarea în țară; în asemenea condiții, companiile autohtone sunt supuse unor pierderi masive. 6. În acest sens, considerăm oportună modificarea termenului de 60 de zile proporțional termenului de valabilitate al produsului-materie primă importat, fapt care ar debloca insuficiența materiei prime, ar oferi flexibilitate în procedura de logistică, cât și în activitatea economică zilnică a producătorului autohton și, cu certitudine, ar optimiza alinierea la standardele europene.	
--	--	---	--

Asociației Uniunea Producătorilor și Importatorilor de produse din carne și lapte <i>Avizul nr. 123 U din 12.09.2026</i>	161	Observația nr. 1 Articolul 1 – Obiectul legii și mecanismul procedural de aplicare Textul proiectului Art. 1 alin. (1) prevede că legea „stabilește principii și responsabilități comune, mijloacele de asigurare a unei baze științifice solide, măsuri și proceduri organizatorice eficiente care să stea la baza luării deciziilor în problemele de siguranță a produselor alimentare și hranei pentru animale.” Remarcă Proiectul preia formularea art. 1 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 privind existența unor măsuri și proceduri organizatorice eficiente, însă nu transpune mecanismul procedural prin care aceste decizii urmează să fie adoptate de autoritatea competentă. În forma actuală, proiectul reglementează expres doar procedura expertizei, aplicabilă anumitor situații, fără a institui o procedură generală pentru celelalte decizii fundamentale din domeniul siguranței alimentelor. Argumentare juridică a) Regulamentul (CE) nr. 178/2002 impune existența unor proceduri organizatorice, nu doar declararea lor. Art. 1 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 nu se limitează la enunțarea unor principii, ci prevede că acestea trebuie susținute de măsuri și proceduri organizatorice eficiente care să fundamenteze luarea deciziilor în materia siguranței alimentelor. Prin urmare, simpla preluare a sintagmei nu este suficientă dacă legea nu stabilește procedurile prin care autoritatea competentă exercită aceste atribuții. b). Proiectul reglementează doar procedura expertizei. În forma actuală, proiectul descrie procedura expertizei, însă aceasta privește doar anumite situații și nu acoperă întregul proces decizional privind siguranța alimentelor. c) Lipsesc garanțiile procedurale pentru exercitarea competenței ANSA. Proiectul permite: • <i>constatarea neconformității;</i>	Nu se acceptă. Art. 1 din proiect reproduce fidel art. 1 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002, iar completarea propusă ar modifica obiectul actului UE transpus. Sintagma „măsuri și proceduri organizatorice eficiente” nu impune instituirea, prin articolul privind obiectul legii, a unei proceduri administrative distincte, ci vizează cadrul de măsuri și mecanisme prevăzute de regulament și transpuse prin proiect. Procedurile prin care autoritatea competentă constată neconformitatea și adoptă măsuri sunt stabilite deja în legislația din domeniul alimentar. Legea nr. 82/2024 privind controalele oficiale în domeniul agroalimentar reglementează metodele și tehnicile de control oficial, rapoartele privind controalele oficiale, dreptul operatorului la o a doua expertiză, măsurile întreprinse la constatarea neconformităților și dreptul de a contesta deciziile autorității competente în condițiile Codului administrativ. Codul administrativ stabilește prin art. 31 obligația de motivare a actelor administrative individuale, principiul proporționalității, securitatea raporturilor juridice și termenul general de finalizare a procedurii administrative. Garanțiile procedurale invocate în aviz (cine adoptă decizia, în ce termen, prin ce act și cu ce motivare) sunt, prin urmare, asigurate de cadrul normativ în vigoare și nu necesită dublare în proiect. Articolul 1 din proiect transpune obiectul și domeniul de aplicare prevăzute la art. 1 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002. Completarea propusă ar extinde obiectul reglementării și ar introduce în acest articol elemente de procedură administrativă care nu sunt prevăzute în dispoziția respectivă a actului Uniunii Europene.
---	--	---	---

	• calificarea produselor ca nesigure; • aplicarea principiului precauției; • restrângerea introducerii pe piață, însă nu stabilește, ca regulă generală: • cine adoptă decizia; • în ce termen; • prin ce act administrativ; • care sunt elementele obligatorii ale motivării. În lipsa acestor garanții, obiectivul declarat al art. 1 privind existența unor „proceduri organizatorice eficiente” rămâne incomplet transpus. d) Legea nr. 306/2018 oferă un reper mai clar. Actuala Lege nr. 306/2018 corelează siguranța alimentelor cu criterii obiective prevăzute în legislația specială și cu exercitarea atribuțiilor autorității competente în cadrul controlului oficial. Proiectul extinde instrumentele de gestionare a riscului, însă nu dezvoltă în aceeași măsură cadrul procedural care trebuie să însoțească exercitarea acestor competențe. Din aceste considerente: 1. Propunerea de completare a art. 1 Se propune completarea alin. (1) după sintagma „măsuri și proceduri organizatorice eficiente” cu următorul text: „inclusiv procedurile privind evaluarea riscului, aprecierea conformității și neconformității produselor alimentare, calificarea produselor alimentare ca alimente nesigure/suspecte de nesiguranță și adoptarea actelor administrative motivate de către autoritatea competentă,” Astfel, propunem ca alin. (1) să conțină următoarea redactare: „Prezenta lege reprezintă baza pentru asigurarea unui nivel ridicat de protecție a sănătății umane și a intereselor consumatorilor în legătură cu produsele alimentare, luând în considerare, în special, diversitatea aprovizionării cu produse alimentare, inclusiv produse tradiționale, asigurând, în același timp, funcționarea eficientă a pieței interne. Aceasta stabilește principii și responsabilități comune, mijloacele de asigurare a unei baze științifice solide, măsuri și proceduri organizatorice eficiente, inclusiv procedurile	Completarea art. 1 cu principiul previzibilității și securității juridice, delimitarea evaluării de gestiunea riscului și exercitarea competențelor în condiții de transparență și proporționalitate Se acceptă. Prevederile se regăsesc în proiect și nu necesită completarea art. 1. Delimitarea dintre evaluarea și gestiunea riscului este asigurată prin noțiunile de la art. 2 alin. (1), prin art. 4 alin. (2) și (3), care impun ca evaluarea să fie realizată independent, obiectiv și transparent, iar gestiunea să ia în considerare rezultatele evaluării, precum și prin delimitarea instituțională. Prin urmare, potrivit art. 24 din proiect IP „Centrul Național Sănătatea Animalelor, Plantelor și Siguranța Alimentelor” este autoritatea responsabilă de evaluarea riscurilor, iar conform art. 23 Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor este responsabilă de gestiunea și comunicarea riscurilor. Previzibilitatea și securitatea raporturilor juridice sunt principii generale ale activității administrative, conform art. 30 din Codul administrativ, aplicabile de drept autorității competente. Completarea proiectului cu articolele „Aprecierea conformității produselor alimentare” și „Calificarea produselor alimentare ca alimente nesigure” Nu se acceptă.
--	---	---

	<i>privind evaluarea riscului, aprecierea conformității și neconformității produselor alimentare, calificarea produselor alimentare ca alimente nesigure și adoptarea actelor administrative motivate de către autoritatea competentă, care să stea la baza luării deciziilor în problemele de siguranță a produselor alimentare și hranei pentru animale.”</i> Considerăm că această completare nu extinde competențele autorității competente și nu modifică idea Regulamentului (CE) nr. 178/2002. Ea transformă însă declarația de principiu din art. 1 într-o normă operațională, justificând introducerea în proiect a procedurilor privind aprecierea conformității, calificarea alimentelor nesigure și emiterea actelor administrative motivate, în concordanță cu principiile previzibilității, transparenței și controlului jurisdicțional efectiv. 2. Suplimentar la Articolul 1 – Obiectivele și principiile legii Proiectul preia obiectivele Regulamentului (CE) nr. 178/2002, însă nu consacră expres principiul previzibilității și nu delimitează responsabilitățile autorității competente în evaluarea și gestiunea riscului. Propunere Completarea art. 1 cu dispoziții privind: • <i>principiul previzibilității și securității juridice;</i> • <i>delimitarea dintre evaluarea riscului și gestiunea riscului;</i> • <i>exercitarea competențelor autorității competente în condiții de transparență și proporționalitate.</i> Considerăm că aceste completări asigură aplicarea coerentă a mecanismului prevăzut de Regulamentul (CE) nr. 178/2002 și previn interpretările administrative excesive. 3. Suplimentar: a) Completarea proiectului cu un articol: Aprecierea conformității produselor alimentare (1) Aprecierea conformității sau neconformității produselor alimentare cu prevederile legislației generale și specifice din domeniul alimentar se realizează de către autoritatea competentă	Articolele propuse nu au corespondent în Regulamentul (CE) nr. 178/2002 și ar institui o procedură națională paralelă celei prevăzute de Legea nr. 82/2024 privind controalele oficiale în domeniul agroalimentar, care transpune Regulamentul (UE) nr. 625/2017 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2017 privind controalele oficiale și alte activități oficiale efectuate pentru a asigura aplicarea legislației privind alimentele și furajele, a normelor privind sănătatea și bunăstarea animalelor, sănătatea plantelor și produsele de protecție a plantelor. Ministerul atrage atenția asupra următoarelor efecte juridice ale propunerii: a) Prezumția de conformitate sau de siguranță în lipsa unui act administrativ emis în termen de 10 zile lucrătoare este incompatibilă cu art. 14 alin. (1) și art. 17 alin. (1) din Regulamentul (CE) nr. 178/2002, transpuse la art. 12 alin. (1) și art. 16 alin. (2) din proiect. Potrivit acestora, interdicția de a introduce pe piață produse alimentare nesigure se aplică în mod direct, iar responsabilitatea primară pentru siguranța produselor revine operatorului din domeniul alimentar. Siguranța unui produs alimentar este o calitate obiectivă a acestuia, stabilită potrivit criteriilor de la art. 12 alin. (2)–(6), și nu poate rezulta din tăcerea autorității. b) Obligațiile operatorului de a iniția retragerea în 24 de ore și de a informa autoritatea competentă atunci când consideră sau are motive să creadă că un produs nu satisface cerințele de siguranță, potrivit art. 18 și 19 din proiect, care transpun art. 19 și 20 din Regulamentul (UE) nu sunt condiționate de existența unui act administrativ. Instituirea unei calificări administrative prealabile ar lipsi aceste obligații de efect.
--	--	---

	prin raportare la cerințele, criteriile și valorile-limită aplicabile categoriei respective de produse. (2) Aprecierea se efectuează potrivit procedurii de control oficial aprobate de Guvern și se finalizează în termen de cel mult 10 zile lucrătoare de la obținerea rezultatelor încercărilor de laborator ori de la finalizarea controlului oficial. (3) Rezultatul se consemnează într-un act administrativ motivat. (4) Lipsa actului administrativ privind neconformitatea alimentului prezumă conformitatea acestuia. Justificare Această procedură asigură transpunerea efectivă a obligației din art. 1 privind existența unor proceduri organizatorice eficiente și stabilește competența, termenul și forma actului administrativ prin care se constată neconformitatea. b) Completarea proiectului cu un articol: Calificarea produselor alimentare ca alimente nesigure (1) Calificarea unui produs alimentar ca aliment nesigur se realizează de către autoritatea competentă prin act administrativ motivat, emis în termen de 10 zile lucrătoare. (2) Actul administrativ indică în mod obligatoriu: a) cerințele și valorile-limită aplicate; b) rezultatele constatate; c) temeiul legal și concluziile care justifică calificarea produsului; d) după caz, elementele rezultate din analiza riscului. (3) În lipsa actului administrativ emis în termenul legal, prezumția de siguranță rămâne aplicabilă. Justificare Această procedură conferă efect practic prezumției de siguranță și completează mecanismul decizional prevăzut de art. 1, art. 5 și art. 13 din proiect. Remarcă: În lipsa unor proceduri generale privind aprecierea conformității, calificarea alimentelor nesigure și emiterea actelor administrative motivate, proiectul transpune declarativ art. 1 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002, fără a institui mecanismul procedural prin care aceste decizii sunt adoptate.”	c) Termenul unic de 10 zile lucrătoare nu ține cont de durata încercărilor de laborator, de dreptul operatorului la a doua expertiză, astfel cum este menționat la art. 33 din Legea nr. 82/2024 și de situațiile care impun intervenție imediată. În conformitate cu art. 7 alin. (2) din Legea nr. 82/2024 prevede expres că dreptul de a contesta nu aduce atingere obligației autorității de a lua de îndată măsurile necesare pentru eliminarea sau limitarea riscurilor pentru sănătatea umană. d) Conținutul obligatoriu al motivării actului (temeiul legal, rezultatele constatate, concluziile) este stabilit de art. 118 din Codul administrativ și de art. 13 din Legea nr. 82/2024 privind controalele oficiale în domeniul agroalimentar, aplicabile tuturor actelor emise de autoritatea competentă.
--	--	--

	162 Observația nr. 2 Articolul 2 – Noțiuni principale Problema Definițiile proiectului utilizează noțiuni generale („alimente nesigure”, „în condiții obișnuite de preparare și/sau utilizare”), însă nu delimitează criteriile obiective prin care se apreciază siguranța alimentelor și nici nu disting între utilizarea produsului de către consumator și obligațiile operatorilor din lanțul alimentar. În plus, proiectul nu valorifică noțiunile deja existente în legislația națională privind produsele neprelucrate și produsele alimentare gata pentru consum, deși acestea permit transpunerea fidelă a art. 14 alin. (3) din Regulamentul (CE) nr. 178/2002. Argumentare juridică a) Articolul 14 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 distinge două planuri de apreciere Regulamentul cere ca aprecierea siguranței alimentelor să țină seama simultan de: • <i>condițiile normale de utilizare a alimentului de către consumator;</i> • <i>fiecare etapă a producției, prelucrării și distribuției.</i> Proiectul comprimă aceste două planuri într-o singură expresie – „în condiții obișnuite de preparare și/sau utilizare” – ceea ce modifică logica Regulamentului. b). „Prepararea” nu poate deveni criteriul general al siguranței Formularea actuală creează impresia că siguranța alimentelor se apreciază în principal prin prisma preparării produsului. Această abordare este incompletă, deoarece: • <i>produsele alimentare gata pentru consum sunt destinate consumului direct;</i> • <i>produsele neprelucrate presupun manipulare, păstrare și, după caz, preparare;</i> • <i>siguranța alimentelor trebuie apreciată încă înainte de preparare, pe întregul lanț alimentar.</i> c). Lipsesc criteriile obiective de calificare a alimentelor nesigure	Se acceptă parțial. Noțiunea „<i>siguranța (inofensivitatea) alimentelor</i>” stabilește criteriile de apreciere a unui aliment. Pentru a evita orice divergență față de aceste criterii, noțiunea a fost reformulată și se regăsește în următoarea redacție: „siguranța (inofensivitatea) alimentelor – caracteristica produselor alimentare de a nu fi dăunătoare sănătății și de a fi corespunzătoare consumului uman, apreciată potrivit criteriilor prevăzute la art. 12;”. Nu se acceptă teza a doua a redacției propuse, potrivit căreia siguranța se prezumă atunci când produsele sunt obținute din materii prime conforme. Conformitatea materiilor prime nu garantează siguranța produsului finit, care poate fi afectată în procesul de prelucrare, depozitare sau transport. Presumția prevăzută de art. 14 alin. (7) din Regulament, transpus la art. 12 alin. (7) din proiect, operează numai pentru produsele conforme cu prevederile speciale și numai cu privire la aspectele reglementate de acestea. Trimiterea la criterii, cerințe și valori-limită măsurabile în noțiunile „alimente nesigure”, „pericol” și „siguranța alimentelor” Nu se acceptă. Noțiunea „pericol” reproduce fidel art. 3 pct. 14 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002, iar criteriile de apreciere a alimentelor nesigure reproduc art. 14 alin. (2)–(6) din Regulament. Condiționarea acestor noțiuni de existența unor valori-limită ar restrânge domeniul de aplicare al Regulamentului și respectiv al Legii. Un produs alimentar poate fi dăunător sănătății sau impropriu consumului uman și în lipsa unei valori-limită stabilite normativ, de exemplu în cazul prezenței unor corpuri străine, al putrefacției, alterării sau descompunerii,
--	---	---

	Atât legislația națională, cât și reglementările europene stabilesc criterii măsurabile (criterii microbiologice, limite maxime pentru contaminanți, reziduuri și alte cerințe tehnice) pentru aprecierea conformității produselor alimentare. În lipsa unei trimeri la aceste criterii, noțiunea de „aliment nesigur” rămâne desprinsă de reperele tehnice obligatorii și creează o marjă excesivă de apreciere administrativă. d) Lipsesc noțiuni esențiale pentru aplicarea coerentă a legii Proiectul utilizează noțiuni precum: • <i>aliment nesigur</i>; • <i>pericol</i>; • <i>evaluarea riscului</i>; • <i>gestiunea riscului</i>, însă nu definește: • <i>condițiile normale de utilizare a alimentului de către consumatorul final</i>; • <i>produsul alimentar periculos</i>; • <i>produsul alimentar neconform</i>. Aceste definiții sunt necesare pentru delimitarea etapelor de evaluare și pentru evitarea confuziei neconformității cu nesiguranța. e) Definiția califică siguranța alimentelor drept o „certitudine argumentată”, însă nu precizează criteriile obiective prin care această certitudine este stabilită. În lipsa unei trimeri la cerințele și valorile-limită prevăzute de legislația alimentară, noțiunea rămâne una apreciativă și nu delimitează momentul în care un produs trece de la prezumția de siguranță la existența unui risc juridic relevant. Atât Legea nr. 306/2018, cât și reglementările speciale (criterii microbiologice, contaminanți, reziduuri, cerințe de igienă etc.) consacră criterii măsurabile pentru aprecierea conformității produselor alimentare. Aceste criterii trebuie să constituie fundamentul prezumției de siguranță. f) Regulamentul (CE) nr. 178/2002 separă evaluarea riscului de gestiunea riscului.	conform prevederilor art. 12 alin. (5) din proiect. Legătura cu legislația specială este asigurată de art. 12 alin. (7), care consacră prezumția de siguranță a produselor conforme cu prevederile speciale. Pentru același motiv nu se acceptă reformularea noțiunii „alimente nesigure” în art. 2. Regulamentul nu conține o asemenea definiție, ci stabilește criteriile la art. 14, transpuse la art. 12 din proiect. Dublarea acestor criterii într-o definiție ar crea un paralelism în cadrul aceluiași act. Introducerea noțiunilor „condiții normale de utilizare a alimentului de către consumatorul final”, „produs alimentar periculos” și „produs alimentar neconform” Se acceptă parțial. Se acceptă introducerea noțiunii „produs alimentar neconform”, utilizată în art. 21 și 22 din proiect, într-o redacție care nu face trimitere la o procedură distinctă: „produs alimentar neconform – produs alimentar care nu respectă una sau mai multe cerințe ale legislației alimentare aplicabile;”. Noțiunea delimitează neconformitatea de caracterul nesigur al produsului, în sensul propus în aviz. Nu se acceptă noțiunea „condiții normale de utilizare a alimentului de către consumatorul final”. Regulamentul nu o definește, iar elementele de care se ține seama la aprecierea siguranței sunt enumerate expres la art. 12 alin. (3) lit. a) și b) din proiect, inclusiv informațiile furnizate prin etichetare. Redacția propusă exclude expres obligațiile operatorilor din lanțul alimentar, contrar art. 14 alin. (3) lit. a) din Regulament, care impune aprecierea și în fiecare etapă de producție, prelucrare și distribuție. Nu se acceptă noțiunea „produs alimentar periculos”. Regulamentul utilizează noțiunea de aliment nesigur.
--	--	--

	Regulamentul consacră analiza riscului ca un proces format din trei componente distincte: • <i>evaluarea riscului;</i> • <i>gestiunea riscului;</i> • <i>comunicarea riscului.</i> Această separare are rolul de a garanta că evaluarea riscului rămâne un proces științific independent, iar măsurile administrative sunt adoptate ulterior, în etapa gestiunii riscului. g). Proiectul definește procesele, dar nu stabilește cine le realizează. Legea trebuie să permită identificarea clară a: • <i>autorității care efectuează evaluarea riscului;</i> • <i>autorității care adoptă măsurile de gestiune a riscului;</i> • momentului în care procesul se consideră finalizat; • actului administrativ prin care concluziile produc efecte juridice. În lipsa acestor elemente, nu poate fi apreciată respectarea caracterului obiectiv și independent al evaluării riscului. h). Gestiunea riscului trebuie să fie întemeiată pe o evaluare documentată. Regulamentul impune ca măsurile de gestiune, inclusiv cele întemeiate pe principiul precauției, să fie fundamentate pe rezultatele evaluării riscului. Prin urmare, gestiunea riscului nu poate constitui un proces autonom desprins de concluziile evaluării științifice. Din aceste considerente: Propuneri de completare a art.2 1a). Introducerea noțiunii „Condiții normale de utilizare a alimentului de către consumatorul final” Condiții normale de utilizare a alimentului de către consumatorul final – utilizarea produsului alimentar potrivit destinației sale, astfel cum aceasta rezultă din categoria produsului, din etichetare și din instrucțiunile de utilizare, incluzând:	Introducerea unei categorii suplimentare ar genera confuzie terminologică. Totodată, art. 14 alin. (2)–(5) din Regulament nu condiționează calificarea unui produs ca nesigur de efectuarea, pentru fiecare caz, a unei evaluări științifice a riscului, astfel cum ar rezulta din definiția propusă. <i>Separarea evaluării de gestiunea riscului; articol nou privind realizarea acestora prin act administrativ, în termen de 10 zile lucrătoare</i> Nu se acceptă. Delimitarea instituțională solicitată este deja asigurată prin art. 23 și 24 din proiect, care desemnează autoritatea responsabilă de evaluarea riscurilor și autoritatea responsabilă de gestiunea acestora. Redacția propusă, potrivit căreia ambele funcții se realizează de autoritatea competentă, ar contraveni chiar principiului separării invocat în aviz. Evaluarea riscului este un proces științific, finalizat prin avize științifice motivate, așa cum este menționat în art. 26 alin. (4) din proiect, și nu printr-un act administrativ cu efecte juridice proprii. Un termen unic de 10 zile lucrătoare pentru evaluarea științifică nu poate fi aplicat, durata acesteia depinzând de complexitatea pericolului, de datele disponibile și de investigațiile necesare. <i>Completarea noțiunii „legislație alimentară” cu obligația de actualizare a actelor de transpunere în termen de 12 luni</i> Nu se acceptă. O noțiune nu poate institui obligații. Obligația de apropiere a legislației naționale de acquis-ul UE este stabilită de art. 31 din Legea nr. 100/2017, de Regulamentul privind armonizarea legislației, aprobat
--	--	--

	a) în cazul produselor alimentare gata pentru consum – consumul direct pentru care sunt destinate; b) în cazul produselor neprelucrate – manipularea, păstrarea și, după caz, prepararea produsului potrivit destinației sale, cu respectarea informațiilor furnizate consumatorului prin etichetare și prin instrucțiunile de utilizare; fără a include obligațiile operatorilor din domeniul alimentar privind producția, prelucrarea, depozitarea, transportul și distribuția. Justificare Definiția delimitează expres obligațiile consumatorului de obligațiile operatorilor și utilizează noțiunile deja consacrate privind produsele neprelucrate și produsele gata pentru consum. 1b). Introducerea noțiunii „Produs alimentar periculos” Produs alimentar periculos – produs alimentar în care, în urma evaluării riscului efectuate potrivit prezentei legi, este identificat un pericol biologic, chimic sau fizic susceptibil să producă efecte dăunătoare asupra sănătății umane, prin raportare la cerințele și valorile-limită stabilite în legislația din domeniul alimentar aplicabilă categoriei respective de produse. Justificare Definiția creează legătura dintre noțiunea de pericol și mecanismul evaluării riscului. 1c). Introducerea noțiunii „Produs alimentar neconform” <i>Produs alimentar neconform – produs alimentar care nu respectă una sau mai multe cerințe, criterii sau valori-limită stabilite în legislația din domeniul alimentar aplicabilă categoriei respective de produse, constatate potrivit procedurii prevăzute de lege.</i> Justificare Definiția delimitează expres neconformitatea de caracterul nesigur al alimentului și creează o legătură directă cu procedura oficială de constatare. 2a). Completarea noțiunii de ”legislație alimentară” cu următoarele prevederi: „<i>Actele normative naționale adoptate</i>	prin Hotărârea Guvernului nr. 497/2026 și de Programul național de aderare a Republicii Moldova la Uniunea Europeană.
--	--	--

		<i>pentru transpunerea actelor Uniunii Europene în domeniul siguranței alimentelor se revizuiesc și se actualizează ori de câte ori actele Uniunii Europene transpuse sunt modificate, astfel încât să se asigure menținerea echivalenței cadrului normativ național cu acquis-ul Uniunii Europene.”</i> <i>Sau: „În termen de cel mult 12 luni de la intrarea în vigoare a modificărilor actelor Uniunii Europene prevăzute în Programul național de armonizare, Guvernul asigură actualizarea actelor normative naționale adoptate pentru transpunerea acestora.”</i> 3). În raport cu definițiile evaluarea și gestiunea riscului Completarea proiectului cu o dispoziție privind realizarea evaluării și gestiunii riscului Se propune completarea proiectului cu un articol nou, cu următorul cuprins: <i>(1) Evaluarea riscului se realizează de către autoritatea competentă potrivit prezentei legi, în mod independent, obiectiv și transparent, pe baza metodelor științifice aplicabile.</i> <i>(2) Gestiunea riscului se realizează de către autoritatea competentă pe baza concluziilor evaluării riscului și se finalizează prin emiterea unui act administrativ motivat.</i> <i>(3) Evaluarea riscului și adoptarea măsurilor de gestiune a riscului se finalizează în termen de cel mult 10 zile lucrătoare, dacă prezenta lege nu prevede un alt termen special.</i> c) Completarea proiectului cu o dispoziție care să stabilească expres autoritatea responsabilă de evaluarea riscului și autoritatea responsabilă de gestiunea riscului, precum și obligația ca măsurile de gestionare să fie fundamentate pe o evaluare științifică documentată, termenul. Justificarea propunerii <i>Notă: Completările propuse nu modifică definițiile consacrate de Regulamentul (CE) nr. 178/2002, ci asigură operaționalizarea acestora în dreptul național, prin stabilirea autorității competente, a termenului de realizare și a formei actului</i>	
--	--	---	--

		<i>administrativ prin care concluziile evaluării și măsurile de gestiune produc efecte juridice.</i> 4a). Reformularea noțiunii „Alimente nesigure” <i>Alimente nesigure – alimente care sunt dăunătoare sănătății umane sau improprii consumului uman, iar aprecierea este realizată distinct prin:</i> <i>a) în raport cu condițiile normale de utilizare a alimentului de către consumator, astfel cum sunt definite de prezenta lege;</i> <i>b) în raport cu condițiile aplicabile fiecărei etape a producției, prelucrării și distribuției, potrivit cerințelor stabilite în legislația din domeniul alimentar pentru categoria respectivă de produse;</i> <i>c) prin raportare la cerințele, criteriile și valorile-limită măsurabile stabilite în legislația din domeniul alimentar aplicabilă categoriei respective de produse.</i> <i>Justificare</i> <i>Prin trimiterea la definiția anterioară evităm repetarea textului și menținem coerența întregului capitol.</i> 4b). Reformularea noțiunii ”pericol” <i>Pericol – un agent biologic, chimic sau fizic aflat în produsele alimentare sau în hrana pentru animale ori o stare a acestora, având potențialul de a cauza un efect negativ asupra sănătății, iar existența pericolului se apreciază, după caz, prin raportare la cerințele și valorile-limită stabilite în legislația din domeniul alimentar privind contaminanții, microorganismele, alte organisme ori substanțele biologice aplicabile categoriei respective de produse.</i> 4c). Reformularea noțiunii ” Siguranța (inofensivitatea) alimentelor” <i>Siguranța (inofensivitatea) alimentelor – certitudine argumentată, întemeiată pe respectarea cerințelor, criteriilor și valorilor-limită stabilite în legislația din domeniul alimentar, că produsele alimentare, în condițiile normale de utilizare de către</i>	
--	--	---	--

		<i>consumatorul final și în condițiile aplicabile fiecărei etape a producției, prelucrării, depozitării, transportului și distribuției, nu prezintă riscuri pentru sănătatea umană și nu sunt dăunătoare sănătății generației actuale și a celei viitoare.</i> <i>Siguranța alimentelor se prezumă atunci când produsele alimentare sunt obținute din materii prime conforme cu legislația alimentară sau respectă cerințele și valorile-limită stabilite în actele normative speciale din domeniul alimentar.</i>	
	163	Observația nr. 3 Articolul 5 – Principiul precauției Textul proiectului Art. 5 prevede că, în împrejurări specifice în care, în urma evaluării informațiilor disponibile, este identificată posibilitatea unor efecte dăunătoare asupra sănătății, dar persistă incertitudinea științifică, pot fi adoptate măsuri provizorii de gestiune a riscurilor, care trebuie să fie proporționale și să nu limiteze comerțul mai mult decât este necesar. Observăm că, proiectul transpune conținutul art. 7 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002, însă nu transpune explicit garanțiile procedurale care permit verificarea legalității măsurilor adoptate în temeiul principiului precauției. În forma actuală, art. 5 stabilește condițiile materiale ale aplicării principiului precauției – <i>existența unei incertitudini științifice și caracterul proporțional al măsurii</i> –, însă nu stabilește condițiile de probă prin care autoritatea competentă demonstrează că aceste cerințe sunt îndeplinite. În lipsa obligației de documentare a analizei riscului, de identificare expresă a incertitudinii științifice și de motivare a proporționalității măsurii, principiul precauției poate fi aplicat fără existența unui standard procedural verificabil. Argumentare juridică a) Principiul precauției este parte a analizei riscului. Art. 6 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 stabilește că analiza riscului constituie fundamentul legislației alimentare, iar evaluarea	Se acceptă parțial. Textul de art. 5 din proiect a fost completat, astfel încât să reproducă textul art. 7 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002. Nu se acceptă celelalte elemente propuse. Conținutul general al motivării, inclusiv aprecierea necesității și proporționalității măsurii, rezultă din art. 29, iar obligația de revizuire a măsurilor este prevăzută la art. 5 alin. (2) din proiect. Propunerea potrivit căreia principiul precauției poate fi aplicat numai dacă analiza riscului „demonstrează” existența unei incertitudini științifice obiective contravine naturii principiului. Potrivit art. 7 alin. (1) din Regulament, măsurile provizorii se adoptă tocmai atunci când, în urma evaluării informațiilor disponibile, persistă incertitudinea științifică și o evaluare completă a riscului nu este încă posibilă. De asemenea, prezumția de siguranță a produselor conforme nu are caracter absolut: art. 14 alin. (8) din Regulament, transpus la art. 12 alin. (8) din proiect, permite expres adoptarea de măsuri în pofida conformității.

		riscului trebuie realizată în mod independent, obiectiv și transparent. Art. 7 permite adoptarea măsurilor provizorii numai atunci când: • <i>în urma evaluării informațiilor disponibile este identificată posibilitatea unor efecte dăunătoare asupra sănătății;</i> • <i>persistă o incertitudine științifică.</i> Rezultă că măsura provizorie reprezintă o componentă a gestiunii riscului, întemeiată pe analiza riscului, și nu poate constitui un substitut al acesteia. b) Lipsesc elementele obligatorii ale motivării măsurii. Proiectul obligă autoritatea competentă să adopte măsuri proporționale, însă <i>nu stabilește ce trebuie să conțină actul prin care acestea sunt dispuse.</i> În lipsa unor cerințe minime de motivare nu poate fi apreciat dacă autoritatea a demonstrat efectiv: • <i>pericolul identificat;</i> • <i>concluziile evaluării riscului;</i> • <i>existența incertitudinii științifice;</i> • <i>necesitatea și proporționalitatea măsurii;</i> • <i>momentul revizuirii măsurii.</i> c). Principiul precauției trebuie corelat cu prezumția de siguranță. Art. 13 alin. (7) din proiect consacră <i>prezumția de siguranță</i> a produselor conforme cu cerințele specifice ale legislației alimentare. În consecință, aplicarea principiului precauției trebuie corelată cu această prezumție, astfel încât măsurile provizorii <i>să poată fi adoptate numai în condițiile în care analiza riscului demonstrează existența unei incertitudini științifice obiective și justifică necesitatea unei intervenții provizorii și proporționale.</i> d). Necesitatea consacrării garanțiilor procedurale. Experiența aplicării măsurilor restrictive în domeniul siguranței alimentelor a evidențiat necesitatea <i>consacrării exprese în lege a obligației de documentare a analizei riscului</i>, de identificare a incertitudinii științifice și de justificare a proporționalității măsurii.	
--	--	--	--

		Aceste cerințe nu limitează competențele autorității competente, ci asigură exercitarea acestora în condiții de previzibilitate, transparență și control jurisdicțional efectiv. Reieșind din aceste argumente: Propunerea de completare: Se propune completarea art. 5 cu alineatele (3) și (4), cu următorul cuprins: <i>(3) Măsurile provizorii de gestiune a riscului prevăzute la alin. (1) se adoptă numai în baza analizei riscului efectuate potrivit prezentei legi și se motivează în fapt și în drept prin indicarea expresă a:</i> <i>a) pericolului identificat;</i> <i>b) concluziilor evaluării riscului pe care se întemeiază măsura;</i> <i>c) elementelor care demonstrează existența incertitudinii științifice;</i> <i>d) alternativelor de gestionare a riscului analizate și motivelor pentru care măsura adoptată este necesară și proporțională;</i> <i>e) termenului în care măsura urmează să fie revizuită pe baza noilor informații științifice.</i> <i>(4) Aplicarea principiului precauției nu poate răsturna prezumția de siguranță a produselor conforme cu cerințele specifice ale legislației din domeniul alimentar decât în condițiile în care analiza riscului demonstrează existența unei incertitudini științifice obiective și justifică necesitatea adoptării unei măsuri provizorii și proporționale.</i> Notă: Completările propuse nu modifică mecanismul instituit de Regulamentul (CE) nr. 178/2002 și nu restrâng competențele autorității competente. Ele asigură însă transpunerea completă a art. 6 și 7 din Regulament prin instituirea unui standard procedural verificabil, care permite controlul legalității măsurilor adoptate în temeiul principiului precauției și menține echilibrul dintre protecția sănătății publice, prezumția de siguranță a produselor conforme și principiul proporționalității.	
--	--	---	--

	164 Observația nr. 4 Articolul 13 alin. (7) și (8) – Presumția de siguranță a produselor conforme Textul proiectului Art. 13 alin. (7) prevede că produsele alimentare conforme cu prevederile speciale care reglementează siguranța produselor alimentare se consideră ca neprezentând riscuri pentru sănătatea umană în raport cu aspectele vizate de aceste prevederi. Alin. (8) prevede că această conformitate nu împiedică autoritatea competentă să adopte măsuri restrictive atunci când există motive să se suspecteze că produsul prezintă riscuri din punctul de vedere al siguranței alimentelor. Deci, alin. (7) instituie o prezumție legală de siguranță a produselor conforme cu cerințele specifice ale legislației alimentare. În schimb, alin. (8) instituie o excepție de la această prezumție, însă nu o corelează expres cu mecanismul analizei riscului prevăzut de lege și nici cu procedurile generale privind calificarea unui produs alimentar ca aliment nesigur. În lipsa acestei corelări, sintagma „<i>există motive să se suspecteze</i>” rămâne insuficient delimitată și <i>permite aplicarea unor măsuri restrictive fără raportare expresă la analiza riscului și la o procedura</i> administrativă prin care se răstoarnă prezumția de siguranță. Argumentare juridică a). Presumția de siguranță reprezintă regula. Art. 14 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 consacră faptul că produsele conforme cu cerințele speciale privind siguranța alimentelor beneficiază de prezumția că sunt sigure în raport cu aspectele reglementate de aceste cerințe. Această prezumție constituie un mecanism de securitate juridică atât pentru operatorii economici, cât și pentru exercitarea controlului oficial. b). Excepția trebuie întemeiată pe analiza riscului. Art. 6 și 7 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 impun ca măsurile restrictive adoptate în situații de incertitudine științifică să fie întemeiate pe analiza riscului.	Nu se acceptă. Alin. (7) reproduce fidel art. 14 alin. (7) din Regulamentul (CE) nr. 178/2002. Redacția propusă nu modifică sensul normei („beneficiază de prezumția de siguranță” în loc de „se consideră ca neprezentând riscuri”), însă ar îndepărta textul național de cel al actului UE, fără un câștig de claritate. Caracterul de prezumție legală al normei rezultă din textul actual. Nu se acceptă limitarea măsurilor la riscurile „neacoperite de prevederile speciale aplicabile”, la măsurile „provizorii” și trimiterea la o procedură de calificare distinctă. Regulamentul permite adoptarea de măsuri adecvate ori de câte ori, în pofida conformității, există motive să se suspecteze un risc, fără să le limiteze la cele provizorii sau la riscurile neacoperite de normele speciale. O asemenea restrângere ar face transpunerea incompatibilă. Procedura de adoptare a măsurilor este cea prevăzută de Legea nr. 82/2024 și de Codul administrativ (a se vedea răspunsul la observația nr. 1).
--	---	--

		Prin urmare, și mecanismul prevăzut la art. 13 alin. (8) trebuie corelat expres cu analiza riscului și cu procedura generală prin care autoritatea competentă califică un produs alimentar drept aliment nesigur. c). Procedura generală reiese din propunerile formulate la Observația nr. 1, care instituie deja procedura generală privind: • <i>aprecierea conformității și neconformității produselor alimentare;</i> • <i>calificarea produselor alimentare ca alimente nesigure;</i> • <i>emiterea actului administrativ motivat;</i> • <i>termenul de 10 zile lucrătoare.</i> În consecință, art. 13 trebuie doar să facă trimitere la acest mecanism atunci când autoritatea competentă intenționează să răstoarne prezumția de siguranță a unui produs conform. Din aceste considerente: Propunerea de modificare a) Art. 13, alin. (7) Se propune reformularea astfel: <i>„Produsele alimentare conforme cu prevederile speciale care reglementează siguranța produselor alimentare beneficiază de prezumția de siguranță în raport cu aspectele reglementate de aceste prevederi.”</i> b) Art.13. alin. (8) Se propune reformularea astfel: <i>„Conformitatea unui produs alimentar cu dispozițiile speciale aplicabile acelui produs alimentar nu împiedică autoritatea competentă să adopte măsuri provizorii privind restrângerea introducerii pe piață sau retragerea acestuia de pe piață atunci când, în baza analizei riscului efectuate potrivit prezentei legi, există motive obiective să se suspecteze existența unui risc pentru sănătatea umană care nu este acoperit de prevederile speciale aplicabile. Calificarea produsului alimentar ca aliment nesigur și menținerea măsurii se realizează potrivit procedurii prevăzute de prezenta lege.”</i> Justificarea propunerii	
--	--	--	--

		Notă: Modificările propuse <i>nu restrâng competențele autorității</i> competente de a interveni atunci când apar suspiciuni privind existența unui risc pentru sănătatea publică. Ele asigură <i>însă că excepția de la prezumția legală de siguranță este exercitată prin procedura generală</i> instituită de lege, evitând existența unor reglementări paralele privind termenul de soluționare, actul administrativ și efectele juridice ale acestuia.	
Avizare repetată			